

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

77. VUOSIKERTA

2 / 2024

Sanna Oksanen ja
Linus Boström naisten ja
miesten Suomen mestarit
s. 22



s. 5 VIRPI LEPPÄLÄHDEN JA JYRI LAITISEN
unelmana kiertää kaikki kilpahallit



s. 35 SUOMEN NAISTEN JOUKKUE
saalisti neljä mitalia EM-kilpailusta

Suomalainen maajoukkue-toiminta

Tervehdys keilajaistävät,

NYT HALUAN KESKUSTELLA asiasta, jossa näen, että Suomi on todella onnistunut eli keilamaajoukkueemme toiminnan pitkäjänteisessä kehittämisessä.

Tätä kirjoittaessa naisten EM-kilpailut on juuri saatu päätökseen. Joukkuekilpailussa ja triossa kaikki Suomen pelaajat saavuttivat mitalit ja yhteensä Suomen joukkue saavutti arvokisoista neljä mitalia. Eli hyvä meininki – taas kerran.

SUOMI ON AIEMMINKIN pärjännyt hyvin arvokisoissa, mutta on hyvä huomata, että kilpailu on myös koko ajan koventunut. Monien Euroopan ja Aasian maiden keilaus on noussut ja ammattilastason keilajia löytyy jo monesta maasta – sekä naisissa että miehissä. Uskonkin, että jos Suomi ei olisi tehnyt viime vuosien systemaattista työtä maajoukkueen muuttamisessa huippu-urheilun vaatimilla toimintatavoilla ja harjoitteluvaatimuksilla, ei tätä menestystä olisi tullut.

MINULLA ON OLLUT ILO olla mukana nyt jo neljä kertaa, kun päävalmentajamme **Jarmo Ahokas** yhdessä toiminnanjohtaja **Sami Järvilän** kanssa on käynyt läpi Olympiakomitean lajiriihessä sitä, miten lajimme on menestynyt, mitä olemme tehneet sen eteen ja mitä aiomme tehdä jatkossa. Tämä noin kahden tunnin lajiriihi järjestetään useimmille Olympiakomiteanlajiliitoille ja on myös yksi edellytys huippu-urheilutuen saamiselle. Toimintamme arvioijina ovat Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön ylin johto. Olemme tarkalla korvalla kuunnelleet palautteen ja joka vuoksi myös ottanut siitä konkreettisia keilailua auttavia elementtejä mukaan, jotka taas voimme seuraavana vuonna kertoa tehneemme, samalla kun voimme kertoa taas hankkimastamme mitalimenetyksestä.

OLEMMEKIN SAANEET huippu-urheiluyksikön johdolta paljon hyvää palautetta siitä, miten maajoukkue-toimintaamme on kehitetty. Olympiakomitea alla toimii tällä hetkellä yli 70 urheilun lajiliittoa ja vain 17 lajia niistä on arvioitu ns. kärki- tai investointilajeiksi ja ilokseni keilailu on nykyisin yksi niistä lajeista. Vain kaksi muuta urheilulajia näistä – salibandy ja suunnistus – ovat ei-olympialajeja. Konkreet-

tisena asiana tämä tunnustus näkyy siinä, että huippu-urheilutukemme on noussut 15 tuhannesta eurosta 85 tuhanteen euroon.

PÄÄVALMENTAJAMME Jarmo Ahokas yhdessä naisten valmentajan **Piritta Kantolan** kanssa ovat olleet ehdottomasti avainhenkilöitä maajoukkue-toiminnan kehittämisessä. Kaiken tämän sanottuna onkin ilo kertoa, että olemme nyt sopineet päävalmentajamme Jarmo Ahokkaan kanssa 2 + 2 vuoden jatkosopimuksen, joista kaksi viimeistä ovat optiovuosia. Myös Piritta jatkaa ja muita uuden valmennusryhmän henkilöitä ovat **Juha Immonen** (miehet), **Toni Palermaa** (nuorisopojat) ja **Heidi Manninen** (nuorisotytöt).

LISÄKSI VIRALLISESTI hallitus myös päätti siirtää myös tulevaisuuden ryhmän (11–15-vuotiaat tytöt ja pojat) virallisesti nuorisovalioikunnasta maajoukkue-toiminnan alle. Käytännössä toiminta on ensimmäinen aste kohti maajoukkuetta ja juniorimme motivaatiokin kannalta ei varmasti haittaa, että koko toimintaa ohjaa vahva valmennustiimimme. Tulevaisuuden ryhmän valmentajina aloittaa vuoden 2025 alusta **Heli Turja** ja **Simo Uosukainen**.

KUTEN OLEN aiemmin kertonut, vaikka taloustilanteemme on haastava, pyrimme pitämään vahvaa maajoukkue-toimintaa yllä. Toimiva maajoukkue tuo meille lisää valtion tukea, toimii erityisesti nuorten kilpakeilailun motivoijana, tuo meille näkyvyyttä ja positiivista brändiä mediassa ja ehkä ennen kaikkea tuo kaikille meille penkkikeilajille mukavaa huippukeilailua seurattavaksi.

Oikein hyvää kesän jatkoa kaikille!

OLLI HOSSI
puheenjohtaja



Sisältö

- 2 PUHEENJOHTAJAN PALSTA
Suomalainen maajoukkueitoiminta
- 3 SISÄLLYS
Toimituksen yhteystiedot, hinnat
- 4 TOIMINNANJOHTAJAN PALSTA
Mallia menneisyydestä ja näkymiä tulevaisuudesta
- 5 VIRPI LEPPÄLAHTI JA JYRI LAITINEN
Unelmana kiertää kaikki kilpakeilahallit
- 8 TULOSTEN TAKANA: PAULIINA AALTO
Valloitti Amerikkaa ensimmäisenä suomalaisena naiskeilaajana
- 12 KEMIN JA YLIVIESKAN KEILAHALLIT
Avaavat haasteiden jälkeen ovensa
- 14 PALERMAAN KLAANI
Sydämet sykkivät keilailulle
- 18 LAPPEENRANNAN VAMMAISKEILAILY RY
Keilailu sopii meille kaikille
- 20 ILKKA LEINO
Vuoden nuorisotoimija
- 21 JÄRVINEN JÄRKEILEE
Eryteisesti kaikille
- 22 SM-KILPAILUT
Linus Boström ja Sanna Oksanen miesten ja naisten mestarit
- 30 JOONAS JEHKINEN
Sata 300 sarjaa
- 31 MIESTEN LIIGAKARSINNASTA MUODOSTUI TRILLERI
- 32 FYR GRANDE FINALE
Roni Leskinen ja Tuukka Haapa-aho voittoihin
- 34 TKK SENIOREIDEN JA VETERAANIEN MESTARUUSSARJOJEN VOITTAJA
- 35 NAISTEN EM-KILPAILUT
Suomelle neljä mitalia

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI



SUOMEN KEILAILULIITTO

TOIMITUS Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

TOIMITUSSIIHTEERI Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

PAINOS 7 000

PAINOPAIKKA PunaMusta Oy

SUOMEN KEILAILULIITTO Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki, avoinna ma-pe klo 9.00–16.00, keilailuliitto@keilailu.fi

Toiminnanjohtaja Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

Kilpailukoordinaattori Tiina Viljakka, puh. 040 591 3996, tiina.viljakka@keilailu.fi

Palvelukoordinaattori Bertta Hartikka, puh. 050 431 0710, bertta.hartikka@keilailu.fi

Viestintä- ja markkinointisuunnittelija Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

www.keilailu.fi

Osoitteenmuutokset omaan paikallisliittoon.

KANNEN KUVAT Henri Havusela, Tiina Viljakka ja Virpi Leppälähdén arkisto

ILMOITUSHINNAT

Seurat ja keilailuliitot	0,95 €/pmm
Kaupalliset ilmoitukset	1,85 €/pmm
Toistoalennus	25 %

MODUULIHINNAT

Koko sivu, seurahinta 800 €, kaupallinen 1000 €
Puoli sivua, seurahinta 500 €, kaupallinen 650 €
1/4 -sivu, seurahinta 250 €, kaupallinen 350 €
1/8 -sivu, seurahinta 150 €, kaupallinen 200 €
Hinnat koskevat valmiita, määrämittäisiä ilmoituksia

VUOSI 2024

	ilmestyy viikolla	aineisto viimeistään
Nro 3	41	13.9.
Nro 4	51	25.11.

Mallia menneisyydestä ja näkymiä tulevaisuudesta

KESÄ ON PARHAIMMILLAAN SUOMESSA. Aurinko paistaa ja linnut laulavat. Moni lomailee ja pitää pitkän kauden jälkeen taukoa keilailusta. Keilata voi kuitenkin myös kesällä! Suurin osa keilahalleistamme pitää ovet auki keilaaajia varten palvellen myös kesän helteillä ja kilpailuja on tarjolla runsaasti eri puolella Suomea. Kilpailutarjonnan löydät liittomme verkkosivuilta www.keilailu.fi ja sieltä kilpailutoiminnan alta linkistä kilpailut ja tulokset valitset Katso kilpailuilmotukset Suomen Keilailuliitolle.

Kilpailun järjestäjä pääsee ilmoittamaan omia kilpailujaan sinne ilmoitusten yläpuolella olevasta linkistä Tee kilpailu-ilmoitus Suomen Keilailuliitolle.

Lisäksi Facebookin ryhmässä Keilaaajien kilpailukalenteri päivitetään järjestäjien puolelta aktiivisesti erilaisia kilpailuja, johon kaikki keilaaajat ovat enemmän kuin tervetulleita osallistumaan.

Itse muistan nuoruudestani, kuinka hienoa oli kierrellä ja pelata muissakin kuin omassa kotihallissa. Halleilla oli aina joku henkilö innokkaana odottamassa, että auto täytyisi ”matkaotteluun” ja sinne lähdettiin erilaisin kimpakyydein. Tätä henkeä tulisi olla enemmän tänäkin päivänä.

Yhtenä idearikkaana uutena esimerkkinä tällaiselle mahdollisuudelle bongasin tälle kesälle muun muassa kisan, joka sisältää neljän eri hallin kesäkisat ja joissa kaikissa on kuitenkin oma finaali.

Tässä lehdessä sivulla 5 on myös todella mielenkiintoinen juttu pariskunnasta, jonka unelmana on kiertää kaikki kilpahallit.

Kannustankin kaikkia keilaaajia kokeilemaan onnistumisia myös vierashalleissa.

PALATAAN TULEVAISUUTEEN. Maailma muuttuu nopeasti teknologian kehityksen myötä. Tekoäly on tullut ja tulee ryminällä osaksi elämäämme. Tekoälyllä tarkoitetaan koneen kykyä käyttää perinteisesti ihmisen älyyn liitettyjä taitoja, kuten päättelyä, oppimista, suunnittelemista tai luomista. Tekoälyä voi hyödyntää myös muun muassa lajimme, keilailun, markkinoinnissa eli asiakkaiden ja uusien jäsenten hankinnassa. Esimerkiksi juuri kilpailuilmotusten tekemisessä keilaaajille, keilakurssien, hallien, jäsenliitojen jne. markkinoinnissa. Kirjoittamalla muutaman haluamasi sanan ”robotti” piirtää sinulle kuvan sekunneissa. Puhumattakaan tekstistä.

Tekoälyn hyödyntäminen on mahdollisuus, jonka kehityksessä ja käyttämisessä kannattaa olla etupainotteisesti mukana. Suomen Keilailuliiton toimistolla on otettu jo työkalut käyttöön tulevaa kautta varten.

Oikein hyvää kesää ja uutta keilailukautta kaikille!

SAMI JÄRVILÄ



Virpi Leppälahti ja Jyri Laitinen suhtautuvat intohimolla, mutta rennolla otteella keilailuun ja unelmaansa kiertää kaikki kilpahallit. ”Laji on selvästi yhteinen kaikille keilaaajille”, Virpi muun muassa kertoo.



Unelmana KIERTÄÄ KAIKKI KILPAHALLIT

Virpi Leppälähdellä ja Jyri Laitisella on unelma. Tai oikeastaan unelmia on kaksi. Toinen niistä on kiertää kaikki Suomen kilpakeilahallit omaan miellyttävään tahtiin sen enempää hötkyilemättä rakkaan harrastuksen parissa. Toinen Unelma on puolestaan salolaispariskunnan matkailuauto, joka on hankittu varta vasten varsinaisen unelman toteuttamiseen ja nimetty myös tavoitteen mukaan.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA KUVAT: VIRPI LEPPÄLAHDEN JA JYRI LAITISEN ARKISTOT

VIRPI LEPPÄLAHTI vastaa puhelimeen kesälaitumilta kuinkas muutenkaan kuin leirintäalueelta, jonne hän on suunnannut asuntoauto Unelmalla miehensä **Jyri Laitisen** kanssa.

- Kesä täyttyy kaikesta kivasta ohjelmasta, kun on rippijuhlia vietettävänä ja sen sellaista, mutta jossain kohtaa lähempänä syksyä Jyri aikoo pitää lomiansa ja silloin

tietysti lähdemme taas keilahallejakin kiertämään. Itä-Suomi on kiertämättä ja sinne on tarkoitus lähteä, Virpi kertoo.

Pariskunnan tavoite on kiertää kaikki Suomen kilpakeilahallit. Tälle projektille ei ole olemassa mitään aikataulua, eli omaan tahtiin mennään.

- Meillä on nyt 46 keilahallia käytyinä. Muistan kun tämä projekti alkoi, niin **Jani**

Koivukangas printtasi meille Hanhivaaran keilahallilla listan Suomen keilahalleista. Se näytti silloin lukemaa 137, mutta osa näistä on viihdekeilahalleja. Uusiakin kilpahalleja voi vielä projektin aikana tulla lisää, mutta suunnilleen sata hallia tässä on varauduttu kiertämään, Virpi tietää.

Hänen reittinsä keilailun pariin on monelle tuttu. Aktiivinen liikkuja päätyi keila-

radoille toisen harrastuksen jäätyä enemmän taka-alalle.

- Olen aikanaan suunnistanut aktiivisesti. Olimme työkavereiden kanssa hohtokeilaamassa ja sanoin silloin tämän olevan niin hauskaa, että tässä on minulle seuraava laji, kun en pysty enää suunnistamaan.

Suunnistus jäi vuonna 2006. Silloin Virpi sanoi Jyrille, että nyt lähdetään keilaamaan. Jyri ei ensin lämmennyt ajatukselle, mutta Hanhivaaraan avattiin keilahalli vuonna 2012 ja sinne pariskunta lähti koittamaan.

- Jyri jäi koukkuun heti, Virpi kertoo.

Jyri itse kertoo, mikä hänet lajiin nopeasti koukutti.

- Kyllä se pitkälti taisi olla kiinni siitä, että pysyykö pallo radalla vai ei. Sitten kun se pysyikin, tästä tuli nopeasti erittäin tärkeä harrastus itselleni.

”Keilaajat eivät ole nyrpeää porukkaa”

Myös lajiin sisäänpääsy oli tulokaskaksikolle varmasti samankaltainen kokemus kuin monelle muulle: keilahallilla keilaajat auttavat enemmän kuin mielellään ja ottavat mukaan porukkaan.

- **Konsterin Sami** oli silloin pyörittämässä Hanhivaaran hallin toimintaa. Me emme ymmärtäneet lajista mitään ja Samia sitten tentattiin kaiken maailman kysymyksillä. Meitä kiinnosti myös se, että miten tässä lajissa pääsee kisaamaan. Sami sitten neuvoi ja opasti meitä. Hän myös teki meille kaikki pallot ja näki suoraan meidän heitoistamme, millaiset pallot meille pitää tehdä. Hän oli kyllä hurjan avulias silloin. Siitä koko homma lähti, Virpi kiittelee.

Myös Jyri kehuu Konsterin apua varsinkin harrastuksen alkutaipaleella. Konsteri on myös pitkään porannut pariskunnan pallot.

- Samihan on niin ystävällinen ja taitava, että jos me olemme keilaamassa ja hän tekee ratahoitoa aivan toisella radalla, niin hän osaa sieltä asti katsoa, mitä heitossa pitää muuttaa. Hänellä on ilmiömäinen kyky seurata keilaajia samaan aikaan, kun hän itse tekee töitä, Jyri kehuu.

Pariskunta on myös malliesimerkki siitä, kuinka keilailla voi harrastaa aktiivisesti, mutta samalla rennolla mielellä. Kiireettömästi elämään suhtautuvat Virpi ja Jyri eivät ota turhia menestyspaineita radoilla, vaikka keilailla on heille iso osa vapaa-aikaa. Myös sosiaalinen puoli on harrastuksessa tärkeää.

- Tästä on tullut molempien harrastus. Emmehän me mitään huippuja ole, mutta käymme myös kilpailemassa eritasoisin menestyksin. Se on jo kiva asia itsessään, kun hallilla ihmiset tervehtivät ja auttavat toisiaan tarvittaessa. Se on kauhean mukava juttu. Keilaajat eivät ole nyrpeää porukkaa, vaan tosi hyvin jokaisessa eri hallissa on otettu vastaan. Sitten kun meillä on tämä unelma kiertää hallit, niin tosi usein ihmiset jäävät ihan juttelemaan. Laji on selvästi yhteinen kaikille keilaajille, Virpi kertoo.

Keilailumuistot tallentuvat mukana kulkevaan kansioon

Palataan vielä Unelmaan, eli pariskunnan rakkaaseen asuntoautoon. Yllättäväkin tieto on se, etteivät Virpi ja Jyri aikaisemmin harrastaneet asuntoautoilua.

- Ostettiin tämä ihan keilahallien kiertämistä varten. Tässä mietittiin ihan sitäkin, ettei tarvitse jatkuvasti hotelleissa yöpyä ja kytätä aikatauluja. Sitten tämä on todella kätevä, kun keilakassit kulkevat koko ajan mukana ja niitä ei tarvitse enempää roudata, Virpi perustelee.



Samu Konsteri (oik.) on ollut Virpille ja Jyrille kattavasti isona apuna erityisesti harrastuksen alkuvaiheessa.



Keilailumistot ja keilahallien terveiset löytyvät Virpin ja Jyrin kansioista



Pariskunnan matkailuauto Unelma hankittiin nimenomaan keilahallien kiertämistä varten.

Pakkohan se on myös kysyä halleista. Ovatko jotkut tietyt hallit jääneet erityisesti mieleen?

- Mitään suosikkihalleja ei sillä tavalla ole. Kauhean erilaisia hallit ovat ja jotkut ovat todella idyllisissä paikoissa, kuten Forssan keilahalli. Kuopion Keilakukko on myös hauska, kun torilta mennään hissillä alakertaan. Myös pienet hallit jäävät usein mieleen, kun Suomessa on ihan neljätaisia keilahalleja, jotka ovat sympaattisia. Niissäkin kilpaillaan. Hauskoja paikkoja ja paljon erilaisia halleja on tullut nähtyä, Virpi kehuu.

Pariskunta myös taltioi keilahallien kiertämisen mukana kulkevaan kansioon, jossa on tietysti merkinnät kaikista käydyistä halleista. Lisäksi kansioista löytyy valokuvia, minkä lisäksi keilahallien pitäjät saavat osallistua ja kirjoittaa viestejä kansioon. Kansioista myös selviää ensimmäiseltä sivulta, että projekti on saanut alkunsa huhtikuussa 2021.

Tässä esimerkiksi Sami Konsterin kirjoitus ajalta, kun projekti oli alkutaipaleellaan: ”Keilailu on iloinen asia. Se yhdistää harrastajia ja ihmisiä, niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Olette matkanne alussa, joten toivotammekin Kaupin keilahallin puolesta huolettomia ja nautinnollisia keilailumatkoja. Kun olette Suomen kiertäneet autollanne, niin vaihdatte auton lentokoneeseen ja

lähдете valloittamaan maailman”, Konsteri kirjoittaa.

Toinen mieleen jäänyt kirjoitus on Kotkan keilahallista, jossa Virpi ja Jyri ehtivät myös vierailuun ennen hallin sulkemista.

”Kiitos käynnistä Kotkan keilahallilla. Teillä on ihan mieletön idea. Huomaa, että teette tätä rakkaudesta lajiin. Toivotamme reissun jatkoon turvallisia kilometrejä ja että saatte unelmanne toteutettua. Muistojani on tullut ja paljon vielä on tulossa. Keilailun iloa”

Kyseinen kirjoitus on Virpin yksi lempi kirjoituksista kansiossa.

- Tässä tulee hyvin se, että teemme tätä rakkaudesta lajiin. Kaikkihan nämä kirjoitukset ovat todella mielekkäitä, Virpi sanoo.

Entä jäikö Konsterin kirjoituksesta kipinä, että joskus vielä ulkomaan halleja kiertämään?

- Ei sillä tavalla ole tullut mieleen. Suomessa meillä on projektia ihan riittävästi. Kerran kyllä olemme ulkomailla käyneet keilaamassa, Virpi naurahtaa.

Hangosta Rovaniemelle

Keilahalliprojekti on ihan tosissaan vienyt salolaispariskuntaa halki Suomen. Virpin ja Jyrin vierailema pohjoisin halli on Rovaniemellä, eteläisin Hangossa.

Myös hallien kiertämiseen heillä on rento ote. Määränpää on reissuun lähdetessä siellä, minne mieli tekee. Virpi on jo työelämästä eläkkeellä, joten keilareissut tehdään Jyrin töiden ehoilla.

- Oikeastaan vasta siinä vaiheessa, kun päästään lähtemään, katsomme mitkä hallit ovat auki ja missä järjestetään kilpailuita kyseisellä viikolla ja sen mukaan yleensä reissuun lähdetään, Virpi sanoo.

Kilpahallien kiertämisessä on myös yksi ehto, josta ei tingitä: Vain ne hallit lasketaan, joissa on vierailtu Unelmalla.

- Esimerkiksi Lappeenrannassa olimme isommalla porukalla pelaamassa, mutta sitä reissua ei tehty Unelmalla, joten käydään myös toistamiseen siellä. Sen verran tarkkoja olemme, Virpi sanoo.

Kysyttäessä, mikä keilailussa on parasta, tulee Virpille mieleen sama kuin varmasti monelle muullekin lajiin vihkiytyneelle harrastajalle. Hyvän ja huonon päivän erot ovat isoja.

- Kun onnistuu radoilla, niin siitä tulee hyvä fiilis. Sitten taas joskus hallilta lähtessä tekisi mieli kysyä, että haluaisikohan joku ostaa tästä hyvät keilapallot itselleen, Virpi nauraa.

Jyri myös painottaa sitä, että haluaa omalla toiminnallaan tukea keilailua.

- Paljon kuulee puhetta siitä, että nykyään radoilla oleminen maksaa enemmän, mutta totuus on se, että ihan kaikessa hinnat ovat nousseet ja ilmaiseksi ei saa mitään. Me tykkäämme tästä ja kilpailun hinta on se, mikä se on. Pyrimme myös ruokailemaan hallilla, koska nyt on tärkeä pitää keilahallit pystyssä, Jyri pohtii. ●

Virpiä ja Jyriä saa lähestyä keilailun merkeissä terveisin tai vaikkapa kilpailukutsuin sähköpostitse osoitteessa keilausunelma@gmail.com

”Keilailu on iloinen asia. Se yhdistää harrastajia, niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Olette matkanne alussa, joten toivotammekin Kaupin keilahallin puolesta huolettomia ja nautinnollisia keilailumatkoja.”, Sami Konsteri kirjoittaa.

TULOSTEN TAKANA

Pauliina Aalto, 56, valloitti Amerikkaa ensimmäisenä suomalaisena naiskeilaajana - "Monien sattumusten summa"

Kahdeksannessa Tulosten takana –sarjan osassa puheenvuoroon pääsee lahtelainen keilailun monitaituri Pauliina Aalto. Aalto on naimisissa keilaaja ja keilailuvaikuttaja Jouni Helmisen kanssa ja yhdessä he ovat omien, menestykkäiden aktiivikeilailu-uriansa jälkeen pyörittäneet keilahalleja sekä keilailuvälinekauppaa ja maahantuontia Sport Bowling Finlandia, jonka toiminta myytiin taannoin viime talvena. Nyt Pauliina saa kertoa oman tarinansa nousustaan maailman keilailun huipulle Krista Pölläsen haastamana.

Kuva: Jouni Helminen



Pauliina Aalto on tehnyt suuren päivätyönsä suomalaisen keilailun eteen yhdessä aviomiehensä Jouni Helmisen kanssa. Oppeja jaetaan vielä edelleenkin, mutta työuran jälkeen on myös aika hengähtää.

Minähän en sitten ole JENGIN HUONOIN!

”NYT, kun en enää ole sidoksissa mihinkään suuntaan, voin puhua suuni puhtaaksi”, Pauliina Aalto virnistää haastattelua sopiessa.

On kulunut muutama kuukausi siitä, kun Aalto yhdessä puolisonsa **Jouni Helmisen** kanssa päätti luopua yhdestä elämäntyöstään, keilailuvälinekaupasta Sport Bowling Finlandista, ja samalla keilapallojen maahantuontioikeudesta. Työstä, jota he olivat tehneet miltei päivittäin, reilun 20 vuoden ajan. Aiemmin pariskunta myi Lahden keilahallin liiketoiminnan vuonna 2018.

”Alan olla jo niin vanha, että en oikein tiedä, tarvitseeko tässä tehdä enää mitään. Eikö nyt saa jäädä jo eläkkeelle?”, Aalto kysyy.

”Noinkohan mahdat maltaa”, saattaisi joku vastata.

Sisuuntumisen kautta voittoon

Pauliina Aalto syntyi keilailuperheeseen. Isä **Kalevi** aloitti lajin Hyvinkäällä Säkä 69 -seurassa Pauliinan ollessa kaksivuotias. Perhe vietti säännöllisesti aikaa keilahallilla - loppujen lopuksi niinkin paljon, että isovelji-**Tuomosta** kehkeytyi nuorten maajoukkuepelaaja ja isä-Kalevistakin maailman cup -edustaja sekä Ballmaster-voittaja vuosimallia 1986.

Pauliinaa laji ei kuitenkaan viehättänyt sen enempää. Syynä oli se, että tuohon aikaan halleissa oli tarjolla keveimmillään vain 12 paunaisia palloja. Eikä toisaalta Pauliinalta oikein koskaan kysytty, haluaisiko hän keilata.

”Vasta vuonna 1979 olimme tuttavaperheen kanssa Talissa keilaamassa ja heillä oli eräs 8 paunainen pallo, jolla jaksoin pienikokoisena tyttönä heittää. Silloinkin isäni oli kaukana, alkupäässä hallia kuikuilemassa ja me keilasimme jossakin radan 20 paikkeilla.”

”Sen jälkeen isäni kysyi minulta, että tykkäisinkö minä. Vastasin, että kyllä. Sitteen minulle tilattiin oma 8 paunainen pallo Amerikasta”, Pauliina muistelee.

Aikansa harrastettuaan Aalto tajusi, että töitä tekemällä tässä lajissa voisi joskus pärjätäkin. Samaan aikaan **Kari Nenonen** aloitteli ensimmäisten joukossa juniorityötä Helsingin Bowlingliitossa ja häneltä Aalto oppi, että keilailu on myös urheilua.

”En ole ikinä harrastanut juuri mitään pihapelejä kummempaa. Minulla on huono



Pauliina Aallon ura nuorten keilailumaajoukkueessa ei ollut ruusuilla tanssimista, mutta sinnikäs työ kantoi menestykseen.

koordinaatiokyky, enkä ollut ikinä käynyt lenkillä tai ole lahjakas missään. Lajiin pannotavia naiskeilajia oli siihen aikaan niin vähän, että tajusin, että harjoittelemalla voisin joskus olla hyvä tässä lajissa,” Aalto kertoo.

Vuonna 1985 Aalto valittiin Kuusankoskella ja Kouvolassa pelattujen karsintojen kautta ensimmäisiin maajoukkue-edustustehtäviinsä junioreiden PM-kilpailuihin Tukholmaan. Taso siellä ei päätä huimannut, sillä kertaakaan Aalto ei keilannut yli 1000 pistettä kuuteen sarjaan. Samoin kävi myös junioreiden EM-kilpailuissa 1986, vaikka tulokset olivat juuri ennen kisoja paukkuneet päälle 1300 pisteen.

”Vuoden 1985 kisoihin valmistauduttiin käytännössä niin, että näin valmentaja **Ulpu Kaikon** kertaalleen ennen kisoja, jolloin esittädyttiin toisillemme ja otettiin mitat hametta varten. Sitten menttiin Tukholmaan, enkä ollut oikeastaan ikinä ennen keilannut hamepäällä. Kisoissa olin aivan pulassa, enkä saanut apuja oikein keneltäkään”, Aalto kertoo.

”Seuraavana vuonna minulla oli hirveät odotukset ja olin treenannut taas enemmän. Pyysin isänikin mukaan kisoihin, sillä en kestänyt enää sitä, etten saanut neuvoja keneltäkään. Tuolloin valmentajina olivat **Vuorisén Tapio** ja **Tuomisen Jukka** ja lisäksi Nenosen Karikin oli taustajoukoissa – eli teoriassa neljä ihmistä kertomassa, mitä pitäisi tehdä, enkä silti saanut mitään aikaiseksi”, Pauliina nauraa.

Vuoden 1986 Hollannin EM-junnukisoissa Aalto oli 41 tytön joukossa all eventin 39. jättäen kaksi keilajaa taakseen vain muutaman pisteen marginaaleilla. Vaikka jo tuohon aikaan Suomen naiskeilajille oli kertynyt maittavaa menestystä aikuisten

arvokisoista, voittivat **Marianne Hautala** ja **Mari Tocklin** vuodesta 1972 pelattujen junnukisojen Suomen historian ensimmäisen juniorityttöjen mitalin parikilpailusta. Joukkuekisastakin tytöt saivat hopeaa – tosin Aalto ei kuuden tytön joukossa viiden pelaajan joukkueeseen mahtunut.

”Reiteni oli toki teipattuna kisoissa pienen revähdyksen takia, mutta ennen kaikkea jätin keväällä ylioppilaskirjoitukseni väliin kisojen takia. Sain kyllä myöhemmin syksyllä kirjoittaa tutkintoni loppuun, mutta siihen oli lyötynä kaikki maailman paineet, ja sitten olin jälleen kerran jengin huonoin. Rehtorinikin käänsi vielä veistä haavassa ketuilemalla, että ‘Eikös Pauliina harmitakin, kun jätit kirjoitukset väliin?’”

”Mihin tämä maailma on oikein menossa – Pauliina Aalto voitti Euroopan mestaruuden!”

Vuonna 1990 pelattiin Filippiinien Manilassa historian ensimmäiset nuorten MM-kilpailut. Niitä varten Aalto uurasti jälleen kovemmin: ”treenasin niin, etten ainakaan ole viimeinen”. Jo aiemmin mukaan otettua fysiikkaharjoitteluaikin kovennettiin ja kaikki tämä tähtäsi näihin sekä seuraavana vuonna pelattaviin aikuisten MM-kisoihin Singaporessa.

- Nuorten MM-kisat menivät kohtuullisesti, vaikka mitalia ei tullutkaan. Pela-

sin round robinissa muun muassa **Lynda Norrya** (nyk. Barnes) ja **Tammy Turneria** vastaan ja toisen heistä voitin. Silloin tuli ensimmäisen kerran uskoa, että tästä voisi joskus tulla jotakin.

Reissu Singaporen MM-kisoihin ei toteutunut Aallon jäätyä varapelaajan paikalle, mutta uran kaikkein käännteitekevimmät hetket odottivat kuin kulman takana. Vuonna 1992 Aalto rupesi seurustelemaan niin ikään maajoukkueeseen nousua tekevän Jouni Helmisen kanssa. Bonuksena reaktiivipallot tulivat markkinoille ja muuttivat lajia; Aallon kannalta siihen suuntaan, että hän sai vähän vauhtia ja enemmän pyörintää omaavana pelaajana pallon liukumaan ja Helminen päinvastoin kääntymään.

- Ilman näitä kahta asiaa minusta ei olisi koskaan varmaan tullut mitään. Kun Jouni tuli mukaan kuvioihin, rupesin pelaamaan paljon enemmän ja kiertelemään kisoja Helsinki-kuplan ulkopuolellakin, ulkomaita myöten. Lisäksi meillä oli psyykkinen valmentaja ja hierojat ja asioita tehtiin kaikin puolin laadukkaammin, itsenäisesti maajoukkueen ulkopuolella. Muuttuneet välineet taas mahdollistivat meille molemmille tulostason kohennuksen, Aalto toteaa.

Ennen Malmön vuoden 1993 naisten EM-kisoja Aalto oli ehtinyt olla jo parissa arvokisajoukkueessa ”jälleen kerran porukan huonoin”. Nyt lähtökohdat olivat kuitenkin muuttuneet.

- Ensimmäisiin EM-kisoihini lähdin jälleen kovin odotuksin menestymään ja voittamaan. Sössiin matkan varrella muun muassa joukkuepelissä, ja jäimme neljänniksi, mutta masterissa olosuhteelle tapahtui jotakin. Reuna alkoikin yhtäkkiä pelittämään ja round robinina pelattu kisa menikin minulta ihan hyvin, Pauliina kertoo.

Aalto pääsi mastersin mitalipeleihin kolmannelta sijalta, Tanskan **Jette Lauridsein** ja kisaennätyksen tehneen Ruotsin **Åsa Larssonin** takaa. Larsson oli kisojen suursuosikki, tuohon aikaan Euroopan kaikkein paras naiskeilajia, joka pääsi ennen kisoja mainosmielessä tehtyihin postimerkkeihinkin.

Postimerkkiainesta tai ei, oli Aalto kuitenkin niin välierässä kuin loppuottelussakin pitelemätön ja kuittasi siten uransa ensimmäisen ison voiton - henkilökohtaisen Euroopan mestaruuden.

- Minulla ei ole kamalasti muistikuvia koko TV-finaalista. Puhutaan niistä hetkistä, jolloin pääsee flow-tilaan. Voiton jälkeen oli aika tyhjä fiilis ja ajatus, että ”näinhän sen pitikin mennä”, Aalto kuvailee.

- Olin kuitenkin aina ollut se porukan huonoin ja muistan ikuisesti, kuinka SKL:n silloinen puheenjohtaja **Sampsa Ahokas**

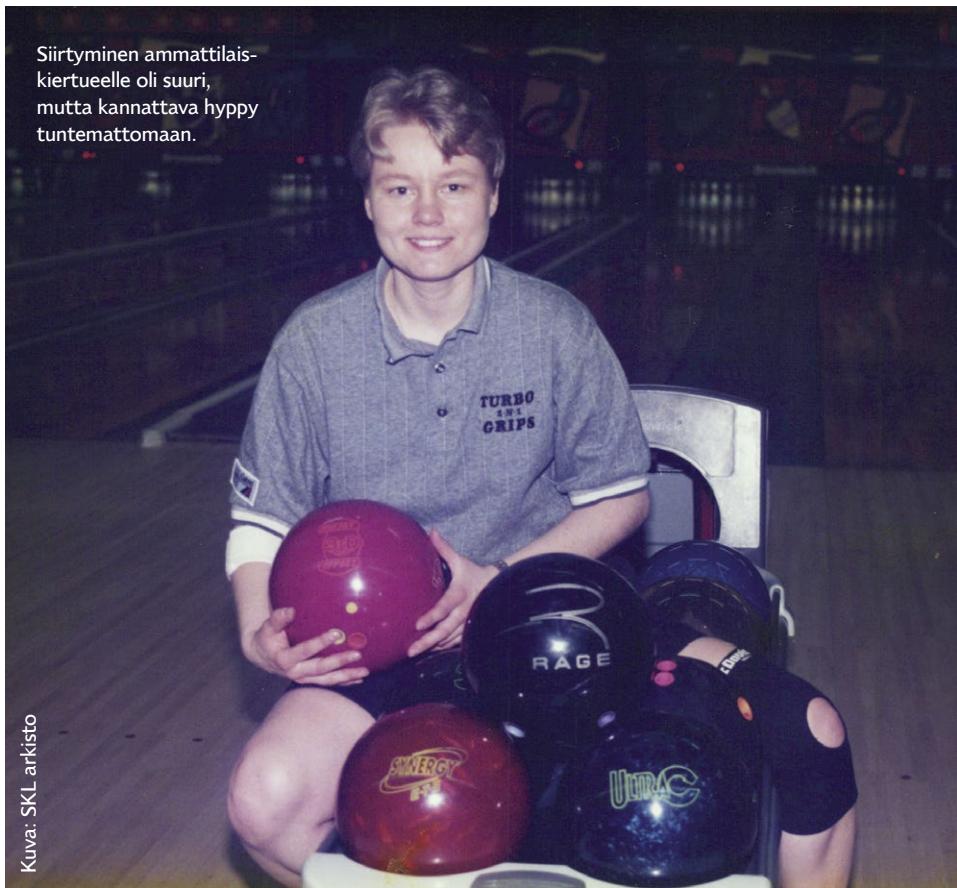
PAULIINA AALTO

s. 25.11.1967

- **Syntyi Helsingissä**, mutta asui lapsuutensa ja nuoruutensa Klaukkalassa
- **Isä-Kalevi** oli kansallisen tason huippukeilaaja ja isoveiki-Tuomo juniori-maajoukkuekeilaaja
- **Aloitti keilailun** 12-vuotiaana, treenasi myöhemmin Ruusulassa
- Naimisissa keilaaja ja keilailuvaikeuttaja Jouni Helmisen kanssa
- **Henkilökohtainen** EM-kulta 1993, World Games –kulta 1993, MM-kulta ja –hopea 1995, Maailman joukkuecup -kultaa 1996 ja 1998, EM-joukkuecup-kultaa 1996 ja 1998, Euroopan mestareiden cupin hopeaa 1995, SM-kulta 1995
- **Ammattilaiskiertueella** ensimmäisellä kaudellaan ainut nainen, jonka äidinkieli ei ollut englanti ja kertaalleen TV-peleissä, ensimmäisenä eurooppalaisena.
- **Uransa jälkeen** pyörittänyt pro shopia, maahantuontia ja keilahalleja Helmisen kanssa
- **Nauttii** nyt työuransa jälkeen erityisesti mökkeilyä

Siirtyminen ammattilaiskiertueelle oli suuri, mutta kannattava hyppy tuntumattomaan.

Kuva: SKL arkisto



mietti kotimatalla lentokentällä, että ”Mihin tämä maailma oikein on menossa – Pauliina Aalto voitti Euroopan mestaruuden!”

- En oikein tänä päivänäkään tiedä, oliko Sampsa ihan tosissaan silloin. Mutta varmaankin oli, hän ei oikein tykännyt minusta, Pauliina naurahtaa.

Tinkimätön työ kantaa hedelmää

Euroopan mestaruutta seurasivat uudet onnistumiset, kun Aalto sai paikan heti EM-kisojen jälkeen pelattaviin World Games –kilpailuihin Hollantiin. Kotiintuomisina oli jälleen kultaa, tällä kertaa Mixed Doubles –parikilpailusta **Mika Koivuniemen** kanssa.

- Karsinnan jälkeen teksti-TV:ssä kerrottiin virheellisesti, että me olimme jo voitaneet parikisan. Lähdettiin sitten finaaliin tietäen, että nyt olisi parempi oikeasti voitaa”, Aalto muistelee

- Myöhemmin voiton varmistuttua päätimme Mikan kanssa ennen palkintojenjakoa, että tehdään jotakin normaalista poikkeavaa. Päädyttiin siihen, ettei hymyilyt ollenkaan. Sitä kysyttiin meiltä vielä vuosien jälkeenkin, etteikö muka oikeasti hymyilyt ollenkaan. Kaikkea tyhmää sitä tulikin tehtyä”, Pauliina hymähtää.

Renon MM-kilpailuihin vuonna 1995 Aalto lähti jo muidenkin silmissä varte-

ottavana menestyjäkandidaattina. Henkilökohtainen mitali oli lähellä jo singlessä, mutta Aalto joutui taipumaan kuudenneksi jääden 37 pistettä lyhyeksi. Parikilpailun myötä mitalitili aukesi, kun Aalto ja **Jaana Puhakka** saavuttivat hopeaa ja lopulta joukkuekilpailussa naiset nousivat historiallisesti korkeimmalle korokkeelle *Maamme-laulun* säestämänä.

- Mutta en saanut sitä henkilökohtaista kultaa, Aalto harmittelee.

- Okei, tietysti voitimme maailman mestaruuden naisten kanssa, ja sen myötä aukesi jälleen uusia asioita, mutta henkilökohtainen mestaruus oli päätavoitteeni.”

Seuraaviin MM-kilpailuihin Abu Dhahissa oli jälleen neljä vuotta aikaa. Niihin Aalto ja Helminen satsasivat yhdessä toden teolla ja tekivät näinä vuosina valmistautumismielessä useita kisamatkoja Arabiemiiratteihin – osin pelkällä lainarahalla.

- Lainasimme ystävillemme rahaa lentolippuihin ja pelimaksuihin, jotta pääsimme pelaamaan isoja kisoja siellä. Onneksi useimmiten kävi hyvin ja myös pärjäsimme näillä reissuilla. Sen jälkeen maksettiin velat heti pois, Aalto paljastaa.

MM-kisareissua Abu Dhahiin ei kuitenkaan koskaan tullut. Miesten maajoukkuevalmentajana tuolloin toimineen Tapio Vuorisen toiminta herätti närää naispelaajien keskuudessa ja hänet erotettiin tehtävistään.

Tilalle hätyytettiin **Paavo Grönmark**, joka valitsi joukkueensa kisakoneeseen. Tämä valmentajalle suotu mandaatti ei kuitenkaan riittänyt hallitukselle, joka omilla perusteillaan pudotti Aallon puolison Jouni Helmisen pois miesten joukkueesta.

- Olimme Jounin kanssa tuolloin lentokoneessa pohjoisnavan yläpuolella menossa kohti Yhdysvaltoja pelaamaan isompaa Megabuck-kisaa, kun **Kalliokosken Harri** kertoi satelliittipuhelimen välityksellä meille tilanteen. Tietojemme mukaan sitä, että hallitus kävelee yli valmentajan joukkuevalintojen, ei ole tapahtunut koskaan aiemmin tai sen jälkeen - onneksi.

- Valehtelematta istuimme varmaankin 20 minuuttia hiljaa, kunnes ryhdyimme pohtimaan, että mitäs seuraavaksi. Minut oli kyllä valittu naisten joukkueeseen, mutta luonnollisesti en oikein enää halunnut lähteä kisaamaan, Pauliina kertoo.

Korkealla ylailmoissa tuli kuitenkin mieleen eräs hieman korkealentoinen ajatus: entä jos Pauliina lähtisikin ammattilaiskiertueelle?

- Olin Helmiselle tietysti ensin, että mistäköhän saadaan rahat. Jouni vastasi siihen, että hän hoitaa.

Uran suunnan kääntänyt päätös syntyi kutakuinkin minuutissa. Perillä Las Vegasissa Helminen pelasi Megabuckin sivukisaan ensimmäisellään kahden sarjan tuloksen 545

”Lainasimme ystäviltämme rahaa lentolippuihin ja pelimaksuihin, jotta pääsimme pelaamaan isoja kisoja siellä.”

ja meni saman tien piikkiin. Vaikka loppuottelussa tulikin tappio, kertyi matkakassaan ensimmäisestä kisasta kuin tilatusti 5000 taalaa ja reissusta kokonaisuudessaankin noin 15 000 taalaa. Niillä rahoilla Aalto pelasi viisi ammattilaiskisaa kiertueen ainoana muuta kuin englantia äidinkielenään puhuvana pelaajana.

Lähteminen ammattilaiskiertue-PWBA:lle oli MM-kisoista vetäytymisen kannalta siinä mielin ”poliittisesti korrekti” päätös, että tuohon aikaan arvokilpailuihin ammattilaispelaajilla ei ollut osallistumisoikeutta.

- Maajoukkueura oli samalla kertaa taputeltu, Aalto totesi.

Ensin vasempaan ja sitten oikeaan ränniin

Ensimmäisellä ammattilaiskaudella menestystä ei vielä tullut kovinkaan paljon, mutta heti toisen kauden avauskisassa Aalto säväytti. Aalto ylsi Las Crucesin kilpailussa loppuotteluun ja jäi kymppiruudussa tuplan päähän voitosta **Kim Adleria** vastaan. Tilitille kilahti kuitenkin jälleen 6000 dollaria.

- Jenkkikiertueella olet todella yksin, mikäli et ole minkään pallofirman staff-pelaaja, sillä kukaan ei silloin tule auttamaan sinua kisojen aikana. Tuolloin minulla itselläni ei ollut mitään ammattilaispöytäkirjaa, mutta kassissani oli pelkkää Ebonitea. Avauskisassa **Del Ballard** bongasi minut ja tuli aina silloin tällöin auttamaan, koska kukaan hänen omista suojateistaan ei pärjännyt kisassa. Hänen avullaan pääsin TV-matseihin.

Aalto oli tuohon aikaan ensimmäinen eurooppalainen pelaaja PWBA:n loppuottelussa. Ammattilaisura kesti vielä parin kauden verran, kunnes naisten kiertue meni konkurssiin. Se vähensi myös Aallon intoa kilpakeilailuun.

- Aloitimme Jounin kanssa pro shop-yrittäjinä ja maahantuojina vuosituhannen alussa, ja kun naisten kiertue kaatui, tuntui luonnolliselta tulla takaisin Suomeen. Aiemmin olin kuitenkin jopa yli 200 päivää vuodesta reissussa.

- Suomessa ja Euroopassa taas minun olisi tarvinnut ryhtyä pelaamaan miehiä vastaan, eikä minulla ollut niissä kisoissa mitään jakoa. Muutenkin keilailuintoni oli alkanut jo hieman lopahtaa, ja tuntui risti-

riitaiselta, että olin ensin kiukuttelemassa radoilla ja sen jälkeen shopissa myymässä ihmisille palloja kivaan harrastukseen.

Kun ajatus lopettamisesta oli leijunut ilmassa jonkin aikaa, syntyi sekin päätös loppulta nopeasti.

- Olimme jälleen Las Vegasissa pelaamassa Megabuckia, enkä saanut koko viikon aikana tehtyä sivukisoissa yhtäkään tuplaa - en harjoituksissa, saati kymmenien kisasarjojen aikana. Keilaamisesta ei tullut yhtään mitään.

- Mietin silloin, ettei tässä ole mitään järkeä. Valvoin kirjaimellisesti yhden yön miettien mitä teen. Totesin Jounille aamulla, että minun on ehkä syytä lopettaa. Päätin kuitenkin heittää jo maksamani pääkisan, jossa sain tehtyä tuplankin, mutta viimeiset kaksi heittoa olivatkin ensin vasemmassa ja sitten oikeassa rännissä. Siis sen jälkeen kun olin jo hävinnyt viimeisen matsin.

- Mahtoivat siinä muut ihmetellä, mutta ne vaan niin sanotusti lipsahtivat, Pauliina naurahtaa.

Uransa jälkeen Aalto pyörity yhdessä Helmisen kanssa täysipainoisesti pro shopiaan ja maahantuontiaan. Myöhemmin he ostivat ”nopeasti ja hieman pakon sanelemana” Lahden keilahallin kiinteistön Lahden kaupungilta päästääkseen pyörittämään sen liiketoimintaa. Liiketoiminnan he myivät 2018, mutta kiinteistö on edelleen heidän omistuksessaan. Nykyään he vaikuttavat vielä sekä Kaupin että Tuusulan keilahallien taustoilla.

Vaikka Aallon into kilpakeilailuun hiipui, ei hän intoa lajiin silti koskaan ole menettänyt: - Olemme molemmat Jounin kanssa syntyneet keilailuperheisiin, emmekä kauheasti tehneet muita töitä. Se on sitä, mitä osaamme.

Omaa keilailuaan Aalto harrasti läpi uransa päämäärätietoisesti. Ei pelkästään sen takia, että se olisi ollut aina kivaa, vaan siksi, että pärjättäisiin. Treenaaminen oli työ siinä, missä mikä tahansa muukin. Aina ei huvittanut lähteä hallille, mutta treeni piti tehdä.

Vaikka oma ammattilaisura ei potkinutkaan enää Aaltoa paljoa pidemmälle, on hän edelleen toiminut eräänlaisena mentorina muun muassa **Peppi Konsterille**, joka tekee läpimurtoaan uudelleensyntyneellä kiertueella 20 vuotta Aaltoa myöhemmin.



Kuva: SKL arkisto

- Menin itse kiertueelle aivan liian myöhään, jotta olisin oppinut pelaamaan siellä ja kasvanut siihen pelityyliin, Aalto toteaa ja jatkaa.

- Pepin kanssa olemme koittaneet tehdä työtä, jotta hänellä olisi taustat ja verkostot kunnossa, kun tosipelit siellä alkavat. Jos tässä lajissa haluaa olla hyvä, tulee mielestäni ehdottomasti lähteä tourille pelaamaan.

Suuraavaan Tulosten takana -osioon Aalto haluaa haastaa toisen uraa uurtaneen naiskeilaajan, **Piritta Kantolan**.

- Arvostan Pirittaa aivan suunnattomasti ja sitä työtä, jota hän keilailun eteen tekee päivittäin. Niin paljon kuulin oman työurani aikana eri ihmisiltä, kuinka Piritta teki sitä ja tätä. Se todistaa sen, että hänellä on ja on ollut suuri rooli suomalaisessa keilailussa ja oman keilauransa ohella nimenomaan valmentajana sekä kouluttajana, Aalto perustelee.

Mutta nyt, vakavasti ottaen. Mitä Pauliina Aalto aikoo tehdä jatkossa?

- En tosiaan tiedä. Ainakin olla mökillä, Aalto hymähtää.

Kirjoittaisitko carpe diem -aiheisen kirjan urasi pohjalta?

- Jounihan on aina sanonut kirjoittavansa kirjan uransa jälkeen kaikista asioista, mutta ehkä minä en siihen ryhdy, Aalto naurahtaa.

- Aika paljon on toki eletty hetkessä ja tehty nopeita päätöksiä sen enempää puljaimmista. Se on ollut meidän tapamme ja jälkikäteen on saanut monta kertaa kiitellä ylempiä voimia, että on käynyt näinkin hyvin. ●

PAREMMAT AJAT KOITTAVAT

kovia kokeneissa Kemin ja Ylivieskan keilahalleissa

TEKSTI: MARKUS VILJANEN

KUVAT: PIIA HÄMÄLÄINEN JA TEEMU KVIST

Viime vuosina useammassakin suomalaisessa keilahallissa on koettu kovia, kun rakas harrastus on jouduttu pistämään olosuhteiden pakosta pitemmällekin tauolle. Kemissä keilaja tennishalli joutui väistymään Bilteman tieltä, kun taas Ylivieskassa kesäinen rankkasade aiheutti keilahallin tiloille huomattavat vesivahingot.

VUODEN 2021 kesällä tuli ensimmäinen tieto hallin purkamisesta. Silloin tilanne näytti hyvältä, sillä alkuperäisessä suunnitelmassa uusi keilahalli valmistuisi ennen kuin vanha alettaisiin purkaa, eikä taukoa tulisi ollenkaan. Eri näisistä syistä johtuen rakentaminen kuitenkin viivästyi ja asiat menivät lopulta niin, että keilailutaukoa tulee reilu vuosi, Kemin Keilailuliiton puheenjohtaja **Jorma Hip-si** taustoittaa.

– Korvaavia tiloja ei pystytty järjestämään, vaikka kaupunki yrittikin etsiä sopivia paikkoja. Monille lajeille löytyi väistötiloja,



Ylivieskassa on alkamassa parempi huominen.

"Siitä kiitos koko keilailuyhteisöllemme täällä pohjoisessa, että suoritusmäärämme ovat pysyneet hyvällä tasolla."

mutta keilailulle se oli haastavaa. Keilakoneille löytyi onneksi hyvä lämmin varasto-tila ja ne ovat pysyneet hyvässä kunnossa.

Kova kolaus kilpakeilailulle

Kemin keilahalli meni säppiin huhtikuussa 2023, joten tauko on ollut mittava. Jo ennen nykyistä tilannetta Kemissä elettiin haastavia aikoja, kun korona-aika rokotti paikallista keilailua kovalla kädellä. Kun oma halli lähti vuosi sitten alta pois, lähtivät aktiivisimmat metsästämään ratoja muualta.

– Meillä oli ennen korona-aikaa yli 100 kilpakeilaavaa jäsentä ja nyt on jäljellä noin puolet. Kun koronasulut aikanaan tulivat, niin Kemin keilahalli oli kiinni peräti kahdeksan kuukauden ajan. Viimeisen neljän vuoden aikana halli on ollut auki siis vain noin kaksi vuotta, Hipsi huokaa.

– Torniossa on lähin keilahalli, eikä sinne kauaa kestä, kun Kemistä vajaa 30 kilometriä ajelee. Siellä on aika paljon porukka käynytkin.

Kohti uutta aikakautta

Keilahallin purkaminen oli kova paikka, eivätkä kaikki pysyneet lajin parissa. Välillä huoli harrastamisen tilasta on ollut iso. Hipsi kiittelee kuitenkin paikallista yhteisöä ja ihmisten asennetta.

– Alussa kato kävi ja aika moni rekisteröity keilaaja jätti itsensä rekisteröimättä. Saimme onneksi toimintaa hyvin jaloilleen ja esimerkiksi nuorten toiminta on ollut kiitettävällä tasolla. Nuorille on ollut säännölliset harjoitukset Torniossa ja Kemin kaupunki on kustantanut sen. Keilahallin sulkua vaikutti silti isosti, varsinkin tyttöihin, jotka katosivat kartalta. Poikia säilyi mukana enemmän.

– Välillä on ollut unettomiakin öitä miettiessä, että miten saamme hommat toimimaan. Siitä kiitos koko keilailuyhteisöllemme täällä pohjoisessa, että suoritusmäärämme ovat pysyneet hyvällä tasolla. Se on ollut



Tältä näytti Kemin aikaisemmassa keilahallissa. Elokuussa keilaajat pääsevät tutustumaan uudenkarheaan halliin.

signaali siitä, että kyllä tässä pärjätään. Taas on yksi koetinkivi takana ja lähdemme uutta kohti, kun uuteen keilahalliin päästään keilaamaan elokuussa. Pitää uskoa tulevaisuuteen, Hipsi päättää toiveikkaana.

Kesä kastelee, mutta ei kuivaa

Juhannuksen tienoilla kesällä 2023 riehunut rankkasade teki pahoja tuhojaan Ylivieskan liikuntakeskuksen kellarikerroksessa sijaitsevassa keilahallissa. Keilahalli kärsi isot vesivahingot ja aiheutuneet vauriot osoitautuivat lopulta mittaviksi. Ylivieskan keilailuliiton hallituksen jäsen **Arto Saarilampi** kertoo, että muun muassa sadevesiviemäri oli poksahnut liitoksistaan auki ja vettä oli tullut sisään kovalla paineella. Keilahalli purettiin pitkälti alkutekijöihinsä.

– Olin itse silloin mukana purkamassa ja remonttia tekemässä. Kaikki rata-alueen rakenteet purettiin pois. Laminaatit ensiksi, sitten kourut ja muut, eikä sinne jäänyt muuta kuin betoni, mihin ruvettiin sitten tekemään uutta koolinkia. Kahvilankin puoli piti purkaa, mutta pukuhuoneille ei tarvinnut onneksi tehdä muuta kuin hyvä pesu.

– Elokuussa purettiin ja siitä lähti kuivaus käyntiin loka-marraskuulle asti. Jou-

luksuussa tuli sitten kaupunginvaltuuston päätös, että ruvetaan rakentamaan. Maa-liskuun ajan rakennettiin ja huhtikuun 22. päivä saatiin halli auki, Saarilampi kertoo.

“Uskon, että syksyllä aletaan taas pelaamaan ihan täysillä”

Saarilampi kertoo vaikuttavan siltä, ettei pitkä tauko ole haitannut liiaksi ylivieskalaista keilailua. Kilpakeilaajat pakkasivat pallonsa ja tekivät maakuntamatkoja niin Haapajärvelle, Nivalaan kuin Kokkolaankin, mutta nyt kisasuorituksia tehdään taas myös kotihallissa. Halli on kesäkuun loppuun asti auki, kun se viimein sai ovensa auki huhtikuun lopussa.

– Keilahalli on yleensä mennyt meillä kiinni toukokuun viimeinen päivä, joten kevät ovat muutenkin rauhallisempaa aikaa. Eläkeläisporukat tulivat välittömästi takaisin ja seurat, joilla meillä on vakiovuorot, ottivat ne vielä keväälle. Pistimme heti myös kisan pystyyn suorana loppukilpailuna, ja siinä kävi mukavasti heittäjiä. Ihmiset ovat löytäneet taas hyvin keilailun pariin ja uskon, että syksyllä aletaan taas pelaamaan ihan täysillä. En usko, että kukaan jää pois, vaikka pitkä tauko olikin. ●

Palermaan klaanissa

sydämet sykkivät keilailulle

Suomalaisesta keilailusta löytyy yksi vertaansa hakeva keilailusuku, Palermaat. Paitsi, että keilailu on ollut Palermaan suvussa harrastus, on se ollut myös kansainvälisen tason kilpaurheilua. Menestyksestä sellaista. Parhaiten tunnemme maailmallakin kärkikeilaajien joukkoon kuuluvan Oskun, mutta menestyjiä on muitakin. Mikä saa Palermaan klaanin sydämet sykkimään vahvasti keilailulle, yritimme ottaa selvää.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: SEIJA LANKINEN, HENRI HAVUSELA, MAURITZ HELLSTRÖM



Osku Palermaa on suomalaisen kahden käden heittotyylin isä. Hän aloitti lajin vajaa kaksivuotiaana ja säilytti heittotavan myös aikuisiällä. Oskulla on takanaan menestykseäs ura, joka jatkuu yhä.

KEILAAVAN PALERMAAN klaanin kantaisä on nyt jo edesmennyt **Alexi ”Ati” Palermaa**. Hän muutti vaimonsa **Gunnelin**, tuttavallisemmin

Piuskin, kanssa Tapiolan Kimmeltielle vuonna 1962, jolloin naapurustosta löytynyt **Jorma Sarkkinen** innosti Atin keilaradoille.

– Jorman opastuksella Ati harjoitteli askeleita ja irrotusta olohuoneessamme. Pallon kanssa totta kai, Piuski muistelee hymy huulillaan.

– Keilailukärpänen oli pistänyt Atia ja sen vaikutuskesti hänen elämänsä loppuun saakka. Tapiolan hallista tuli valmistuttuaan Atille rakas paikka ja keilaseura Patterista ”koti”.

Sen ajan tavoitelluimpia titteleitä oli Ilta-Sanomien seurajoukkueille järjestämä Ho-pealautanen, jota Ati oli Patterin joukkueessa voittamassa vuonna 1965. SM-kilpailuissa kotihallissaan 1967 Ati saavutti henkilökohtaisen pronssin, parikilpailusta hopeaa ja joukkuekisan neljännen sijan.

– Innokkaana kilpailijan Ati saavutti mm. 37 hopealusikkaa, joita Opan jälkikasvu saa edelleen aina silloin tällöin ihailla, Piuski kertoo. Lastenlapsille Ati oli Opa ja Piuski on Oma. Minäkin sain monilla yhteisillä reissuilla ja tavatessamme kunnian käyttää näitä arvonimiä.

Vaikka oma ura keilaajana oli jo takana pojanpoikien Oskun ja Tonin aloittaessa lajin, olivat Opa ja Oma uupumattomia kannustajia. He matkustivat kisapaikoille ja istuivat katsomossa aina, kun pojat olivat radoilla menestystä tavoittelemassa. Oskun keilatessa lukuisat kerrat Suomen junioreiden edustusjoukkueissa sai koko Suomen joukkue paikan heidän sydämesään. Muistot noilta ajoilta ovat kultaisia.

Timo – kannustaja, tukija, myötäeläjä

Mutta eipäs hypätä kolmanteen sukupolveen liian nopeasti. Ensimmäisenä jälkikasvusta Atin jalan jäljissä keilailun pariin tuli poika **Timo Palermaa**.

– Tulin keilailun pariin 1970-luvun alussa. Olin suhteellisen aktiivinen kilpakeilaajakin, mutta toimintahan oli silloin hyvin erilaista kuin nykyisin. Kilpailusarjoja minulle kertyi noin 250 kauden aikana, valtakunnansarjoissa olin varsin tuttu sarjajyrä, Timo naurahtaa. Timo edusti Suomea junioreiden EM-kilpailuissa, joissa paras saavutus oli parikilpailun neljäs sija yhdessä **Olli Kiurun** kanssa.

Isänsä ja äitinsä tavoin Timo on elänyt vahvasti mukana omien poikiensa, Oskun ja Tonin, keilailussa, kuten on tehnyt myös poikien äiti Sointu. Tämän päivän keilailu-



Tapiolan Patteri on ollut Palermaan klaanille keilailukoti. Alexi ”Ati” Palermaa (äärimmäisenä oikealla) liittyi seuraan 1960-luvun alussa ja oli aktiivinen sekä radoilla että järjestötehtävissä. Myös Timo Palermaa (edessä neljäs vasemmalta) on poikiensa Oskun ja Tonin kanssa on ollut sydämelään patterilainen. Kuva: Mauritz Hellström, Länsiväylä -lehti 13.11.1980.

harrastajille ja laajemmallekin yleisölle Timo on tuttu kasvo ja etenkin ääni keilailun livelähetyksistä. Hän kehitteli ideaa live-lähetyksiä Suomen Keilailuliitolle jo vuosia sitten ja on ollut merkittävässä roolissa niiden toteuttamisessa. Ja työ lähetysten parissa jatkuu yhä, vaikka päivätyöstään 65-vuotias Timo jäikin hiljattain eläkkeelle.

Osku – kahden käden heittotyylin ”isä

”Palermaan keilailuklaanin kirkkain ja menestynein tähti on **Osku Palermaa**, josta olosuhteiden myötä tuli kahdella kädellä keilaava kummajainen. Mainittu olosuhteiden pakko tuli, koska Osku oli hädin tuskin vaahtosammuttimen kokoinen aloittaessaan pallojen pyörittämisen.

– Varmaankin 1–1,5 -vuotiaana aloitin, kun isä pakotti siihen työskennellessään keilahallissa, Osku kertoo.

– Isänä muistan kyllä pikkuviikarin keilahallilla palloja pyörittämässä aina, kun hänellä siihen oli mahdollisuus, Timo tämentää tuota ”pakkoa”.

– Nuorena saadut onnistumiset ruokivat kilpailuhenkisen nuorukaisen kilpailuviettä ja, kun hänellä oli onni saada lajin parista hyvä valmentaja, edesmennyt **Heikki Lehtelä**, niin siitä se lähti, Timo jatkaa.

Poika kasvoi ja mahdollisuuksia yhdellä kädellä keilaamiseenkin tuli, mutta hän säilytti tyylinsä. Tyylin, jota hänen ensimmäisissä junioreiden maajoukkuekisoissaan hämmästeltiin, kummasteltiin ja ihailtiin. Kahden käden heittotyylin oli tuolloin outo ja yritettiin sitä joissakin kilpailuissa

tuomita jopa sääntöjen vastaiseksi. Osku on nykypäivänä nuorten keskuudessa jo valtavirtaa olevan kaksikätesen heittotyylin suomalainen ”isä”. Maailmanlaajuisesti hän on sitä yhdessä australialaisen **Jason Belmonten** kanssa.

Menestystä 40-vuotias Osku on kerännyt kansainvälisillä ja kotiareenoilla tasaiseen tahtiin jo 25 vuoden ajan. Ensimmäiseen edustustehtävään, junioreiden PM-kilpailuissa 1999, 15-vuotiaana. Vuoden vanhempana hän sijoittui toiseksi Ballmaster Openissa, mikä on nuoruusaikojen parhaita saavutuksia. Toki palkintokaapissa on tätäkin arvokkaampia pystejä. On junioreiden EM-mitaleja, joukkueiden Eurooppa cupin voitto, AMF:n maailmancupin voitto Caracasista 2006, Suomen mestaruus, nuorten MM-joukkuekulta, miesten MM-joukkuekulta ja pronssi, EM-all eventsin voitto ja joukkuemitaleja, joista kirkkaimpana kulta ja paljon muuta. Takana on myös pitkä taival ammattilaisradoilla PBA:ssa, mistä myös on tullut titteleitä.

Mutta annetaan Oskun, joka jo hyvin nuorena herätteli ajatusta kehittämisestä huippukeilaajaksi, itsensä kertoa ja myös hieman arvottaa saavutuksiaan.

– Menestystä on tullut kivasti ja vaikea on laittaa niitä järjestykseen. Joukkuekullat niin EM- kuin MM-kilpailuista ovat aina olleet makeita hetkiä. Itse asiassa MM-joukkuehopea Saksassa 2010 oli myös todella makea jälkikäteen. Upea loppu meiltä, tosi myöhään perjantai-iltana. Hieno matsi kaikin puolin, harmi vain, että snadisti tuli takkiin, Osku kertoo ensimmäisestä MM-finaalistaan, jossa USA vei kullan hienoisella erolla.



Tuorein menestyjä Palermaan klaanissa on Emma Palermmaa, joka tänä keväänä oli voittamassa Suomelle EM-joukkuekultaa, 13-vuotiaana.

– Ensimmäinen PBA-titteli on tietysti spesiaali, tosin minulle extra spesiaali, kun sinä päivänä pari tuntia ennen TV-finaalia Vellun (Oskun vaimo **Veronica**) kanssa jutellessani sain kuulla, että meistä tulee vanhemmat. Vaikea päivä voittaa.., Osku fiilistelee.

– Seuraavana vuonna sitten olivat Vellu ja neljän kuukauden ikäinen **Ida** paikan päällä katsomassa ja tuli PBA World Championships voitto, Osku herkistelee hienoja muistojaan.

Osku ja Veronica tapasivat aikoinaan keilailun parissa ja myös Veronica teki hienon uran edeten aina Ruotsin naisten maajoukkueeseen saakka. Hänen viimeiseksi edustustehtäväkseen jäivät MM-kilpailut 2009, kunnes onnettomuudessa loukkaantuminen katkaisi uran.

Menestys vaatii aina paljon panostuksia ja työtä, jota Osku ei ole koskaan kaihtanut. Pitkälle matkalle on mahtunut myös vaikeuksia, joita ilman yksikään huippu-urheilija ei selviydy.

– Vaikeinta on ollut koko urapolku. Se on paljon kovaa työtä ja uhrauksia, mitä tarvitaan. Vaikeinta uralla on ollut nyt, kun kroppa ei aina pysty tai tee, mitä pää tietää, että kroppa osaa. Näin sekä kulumien että välillä harjoittelun puutteen takia, kun aika pitkään tuli reissattua ja pelattua todella paljon. Eniten kaikista maailmassa, kun tuli 15-20 EBT- ja PBA-kisoja sekä 5-10 kisaa Aasiassa yhden vuoden aikana, Osku summaa kari-koita ja haasteita.

– Kotiin tullessa olin sitten yleensä viikon kipeä, kun oli tauko. Koska kropan ollessa todella altis, tuli päiväkodista flunssaa tai muuta ja sairastin ne lähes aina saman tien. Kaikki suunnitellut kuntoharjoittelut jäivät väliin ja tuli lihasten surkastumista tilalle.

Viime vuoden loppupuolen sairastelut pilasivat Oskulta PBA-kauden. Pakon sanelema tauko lienee ollut se, mitä keho vaati eli lepoa, ja sen myös otti. Nyt Osku tähyää tulevaan jo positiivisella mielellä.

– Menneenä vuonna jäi käytännössä koko PBA kausi väliin, kun olin kolme viikkoa kipeä loka-marraskuussa ja taas viikon joulukuussa. Eli juuri, kun piti olla valmistautumiskausi kunnolla päällä. Sen sijaan päätin antaa kropan päättää, miten mennään. Kun Kaitsu (Kai Virtanen) kysyi, tulenko kommentoimaan Ballmasteriin, niin päätin, että kokeillaan. Se kiinnosti, kun tykkään puhua keilailusta. Ja sitten tehtiin myös junioreiden EM-kilpailujen mitalipeilit, Osku kertoo.

– Kesän EBT-kilpailut kiinnostavat, ja voi hyvinkin olla, että niitä pelaan. Ja tarkoitus on pelata PBA-kisojakin taas ensi vuonna, Osku suunnittelee.

Oskun pitkä ura ei siis missään nimessä ole ohi. Se jatkuu ja voi tarjota vielä mitä vain upeita hetkiä keilaradoilla. Tukeaan kotijoukoissa muun Palermaan klaanin lisäksi antavat käsipalloa pelaava Ida sekä vaimo Veronica. Unohtamatta Osku-faneja, joita riittää sekä Suomessa että hänen nykyisessä kotimaassaan Ruotsissa, ja myös kaikkialla maailmassa.

Toni – elanto oikeista töistä

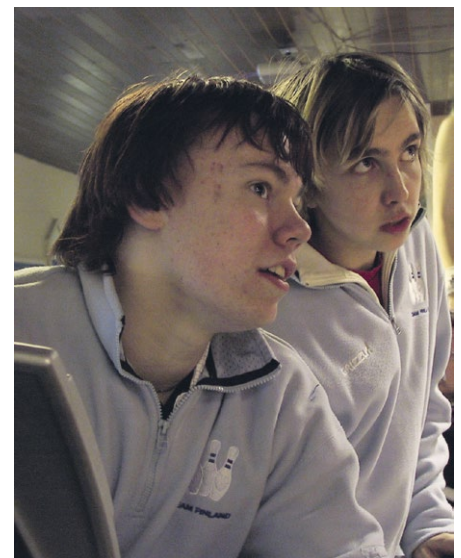
Oskun pikkuveli, toinen Palermaan kolmannen polven keilaaja, **Toni** aloitti lajin huomattavasti vanhempana kuin Osku.

– En ihan tarkkaan muista, koska aloitin. Muistikuvani on, että noin 11-vuotiaana minulle porattiin ensimmäinen pallo omaan

käteän. Silloin varmaankin aloin heitellä ja muistaakseni noin 13-vuotiaana aloin harjoitella enemmän kuin tunnin viikossa, Toni muistelee.

Oskun tavoin Toni ylisi maajoukkueeseen junioreissa ja nuorissa, mutta ei sen pidemmälle. Aivan sellaista poltetta keilailuun ei syttynyt kuin oli isoveljellä, mutta laji on silti aina pysynyt mukana harrastuksissa.

Toni keilasi Suomi-paidassa junioreiden EM-kilpailuissa 2004 ja nuorten MM-kilpailuissa kaksi vuotta myöhemmin. Maajoukkuedebyytti tosin on vuodelta 2003, jolloin



Toni Palermmaa (vasemmalla) edusti Suomea junioreiden EM-kilpailuissa Saksan Augsburgissa vuonna 2004. Saaliina oli triopronssi, jota hän kuvassa jännittää yhdessä Joonas Jähin kanssa, sekä kirkkain mitali joukkuekilpailusta. Juuri kesän kynnyksellä Toni otti vetovastuun SKL:ssa Suomen nuorten ja junioripöikien valmennuksesta.

hän keilasi junioreiden PM-kilpailuissa saavuttaen joukkuekultaa.

– Arvokisamielessä varmaankin niiden junnujen EM-kilpailujen tiimikulta ja triopronssi ovat parhaita saavutuksiani. Henkilökohtaisesti parhaita saavutuksia ovat viides sija Ebonite Lahti Openissa ja Jönköpingin Super Series osakilpailun seitsemäs sija. Ne taitavat olla ne, jotka ovat vaatineet jonkinlaista ok suorittamista, Toni puntaroi.

– Myös Tornados Team Tournamentin toinen sija nuorten joukkueella on mukava muisto junnua ajoilta.

Vuoden 2006 nuorten MM-kilpailut olivat koko Suomen joukkueelle haastavat ja kotiin palattiin ilman mitaleja. Osku ja Toni pelasivat siellä parikilpailun yhdessä.

– En muista, että se olisi pelaamismielessä mitenkään normaalia poikennut, vaikka totta kai se oli kiva broidin kanssa vetää parikisa. Meille (Suomen joukkueelle) ne vaan olivat sen verran sketsikisat maailman kitkaisimpien hohtolaminaattien ja 32 jalan hoidon kanssa, että vaikutus oman lajin jatkumiseen oli massiivinen. Noiden MM-kisojen jälkeen en ole lajiin enää panostanut, Toni kertoo.

"Olemme olleet myös onnekkaita siinä, että olemme saaneet lajista erittäin runsaasti pitkiä ystävyys-suhteita."

Kun isovelji Osku lähti tekemään uraa ammattilaiskeilaajana, Toni hankkiutui oikeisiin töihin, varsinkin itsestään selvästä syystä.

– Tarvittiin rahaa elämiseen. Hankin aikanaan sähköasentajan peruskoulutuksen ja siitä syystä menin asentajaksi Esasähkö Oy:lle, missä hyvä tuttavani **Rauli Raita** oli toimitusjohtajana. Soitin hänelle ja kysyin, löytyisikö ahkeralle nuorelle töitä, ja löytyihän niitä.

– Mentaliteettiini ei myöskään ehkä epäsuunnollinen tulo urheilun kautta oikein sopisi. Olen liian laskelmallinen ja, jos oma suoritus vaikuttaisi tuloihin, niin todennäköisesti lopputulos olisi liian vähän rahaa käteen. Ja totta kai perhe vaikutti asiaa. Ensisannon osto oli noihin aikoihin edessä ja, kun MM-kilpailut menivät penkin alle, oli hyvin helppo jättää harrastus taka-alalle ja siirtyä täysiaikaiseksi sähkömieheksi, 38-vuotias Toni perustelee.

Toni on myös tärkeä osa Palermaan keilailuklaanin jatkuvuudessa, sillä hänen tyttärensä Emma keilasi tänä keväänä Suomi-paidassa junioreiden EM-kotikisoissa, 13-vuotiaana. Kahdenkäden heittotyyllillä ja menestyksellä, sillä Emma kuului riekukkaan joukkuekullan saavuttaneeseen nelikkoon.

Emma – EM-kultamitalisti 13-vuotiaana

Lieneekö sitten niin, että nimi velvoittaa. Mene ja tiedä, mutta **Emma Palermaa** ajautui keilailun pariin varsin nuorena ja nousi maajoukkueeseenkin hyvin nopeasti.

– Aloitin 7-vuotiaana ja keilasin yhden kauden Talin Let's bowl -kerhossa, noin tunnin viikossa. 11-vuotiaana aloitin uudelleen, kun keilailu alkoi taas kiinnostaa ja Talista löytyi saman ikäinen tyttö, Lila Ahlfors, Let's Bowl -ryhmästä, tänä keväänä 14 vuotta täyttänyt Emma kertoo.

– Silloin hän innostui lajista jo isommin, Toni-isä täydentää.

Yksi tekijä Emmän innostuksessa on varmasti ollut se, että hänen äitinsä **Lilli Palermaa** on töissä Talin keilahallissa, minä myötä hallista oli tullut perheen lapsille luontainen ajanviettopaikka. Ja olihan siellä tietenkin oltu Osku-sedän turnauksiakin seuraamassa.

Kun Toni kertoo tyttärensä ominaisuuksista keilailu-urheilijana, tulee vahva mielleyhtymä Oskuun.

– Emmän vahvuuksia ovat mielestäni fyysinen vahvuus ja aika iso voitontahto. Henkisesti hän on jo massakeilaajaa valovuosia edellä, mutta se mihin tähdätään, niin siinä on vielä työstettävää. Kaksikäätisyys antaa paljon etua isoilla areenoilla, kun olosuhteet ja keilat ovat kilpailulliset, kyläkisoissa välillä pallon vauhdin vuoksi kaksikäätisyys vielä tuottaa haasteita, kun kitkaa on aivan liikaa, Toni valottaa.

– Pallon teho on jo nyt ok tasolla, ja kunnan fyysiikka paranee vielä, niin vartalosta saadaan vielä helpommin tuotettua vauhtia ja tehoa radalle. Kehityskohteina tulevalle kaudelle tulee olemaan pallon vauhdin lisääminen sekä pyörintäasennon muokkaaminen sekä sen hallinta yleisesti, Toni avaa ikkunaa tulevaisuuden haasteisiin.

Oskun vaikutusta tyttärensä heittotyylin valikoitumiseen Toni ei pidä merkittävänä.

– Ei se tietääkseni vaikuttanut. Pääsyy kaksikäätisyyteen on **Reija Lundén**. Kun Emma 11-vuotiaana aloitti keilailun uudelleen ja oli hetken heitellyt, Reija halusi kokeilla, jos hän heittelisikin kahdella kädellä, kun fyysiikka siihen olisi. Ja, kun homma aika helposti

alkoi luonnistua, niin Emma halusi siirtyä siihen kokonaisuudessaan, Toni taustoittaa.

Tavoiteasettelussakaan suvun menestys ja merkitys eivät ole velvoittavassa roolissa.

– Ei tosiaankaan velvoita. Emmalla on selkeästi omat tavoitteet. Vaikka varmasti hän haluaa nopeastikin olla perheen paras. Se vaan on jo niin lähellä, ellei jo tapahtunut, niin motivaattorina taitaa olla unelma tehdä lajista aikanaan ammatti, Toni puntaroi tarkoittaen ”olla paras” tavoitteella omaa perhettä, ei Oskua.

– Täytyy vain toivoa, että kilpakeilailu ei sitä ennen kuihdu pois, hän päättää viitaten kilpakeilailun laskevaan trendiin Suomessa.

– Tällä hetkellä tavoitteeni keilailussa on menestyminen muun muassa arvokisoissa ja SM-kisoissa, mutta unelmani sen sijaan on olla yksi maailman parhaimmista naiskeilaajista. Nyt lähitulevaisuudessa toivoisin pärjäämistä esimerkiksi Brunswick Ballmaster Openissa ja International Hammer Challengeissa, vaikka sitä ei vielä minulta välttämättä odotetakaan, vasta ensiaskeleita urallaan ottava Emma itse kiteyttää.

Yksi ainutlaatuisuus Palermaan klaanissa on se, että junioreiden SM-voittajien listalta löytyy sekä isä että poika. Timo voitti kullon vuonna 1975, Osku 25 vuotta myöhemmin. Nyt on myös kolmannen polven voittaja, ei tosin suoraan alenevassa polvessa, kun Emma nappasi SM-kullan tänä keväänä.

”SE JUTTU”

Mikä sitten on ollut ”SE JUTTU”, mikä on vetänyt Palermaan klaania keilailun pariin ja pitänyt sen siellä hyvin tiiviisti sukupolvesta toiseen.

– Jaa ah. Hyvä kysymys. Varmaan se, että on tullut onnistumisia monessa sukupolvessa. Olemme olleet myös onnekkaita siinä, että olemme saaneet lajista erittäin runsaasti pitkiä ystävyys-suhteita. Työskentelyni keilahallikahvion yrittäjänä ja muu toiminta keilailun parissa luultavasti myös on vaikuttanut keilailun parissa pysymisessä, Timo Palermaa pohdiskelee.

– Tietenkään ei voida unohtaa Oskun ja Belmon (Jason Belmonte) kahden käden keilailun kehittämistä ja sen mukanaan tuomaa huomiota. Muiden perheenjäsenien kannustus liittyy varmaankin perheläheisyyteen sekä vanhempieni satsauksiin lastemme harrastusten parissa. Iso kiitos heille, Timo kiittää.

Ja kiittää voimme myös me kaikki suomalaisen keilailun ystävät. Palermaan keilaava klaani on antanut meille paljon ja tulee varmasti antamaan paljon vielä tulevaisuudessaakin. ●

Yhdistyksen ensimmäiset vammaiskeilailukurssilaiset yhteiskuvassa valmentaja Mika Vennon kanssa.

Kuva: Pia Pulliainen



KEILAILU SOPII MEILLE KAIKILLE!

LAPPEENRANNAN VAMMAIS-KEILAILU RY on huhtikuussa 2021 perustettu yhdistys, jonka toiminnan tarkoituksena on edistää ja kehittää vammaiskeilailua Lappeenrannassa.

- Haluamme toimintamme kautta osoittaa kuinka keilailu sopii myös vammaisille ja eri toimintarajoitteisille, toteaa yhdistyksen puheenjohtaja **Pia Pulliainen**.

- Vammaiset jäävät monesti urheilu-seuratoiminnan ulkopuolella. Kuitenkin jokainen meistä tarvitsee voimaannuttavia kokemuksia, joissa tuntee selviytyvänsä, pärjäävänsä, jaksavansa ja onnistuvansa, samalla tavalla kuin muutkin ns. terveet. Meille vammaisille kuten kaikille muillekin urheilu ja liikunta tuo liikunnan riemua ja elämäyksiä, Pulliainen kuvaa yhdistyksen toimintaa.

Vammaisurheilun parissa vammaisen osallistuu juuri niillä edellytyksillä, joita hänellä on, yhtään häpeämättä ja tuntematta alemmuutta osaamisestaan ja kyvystään osallistua, liikkua ja urheilla. Kaikki ovat keskenään tasa-arvoisia ja nauttivat liikumisesta ja osallistumisesta sekä yhdessä olemisesta.

Maanantaisin Lappeenrannan keilahallin täyttää iloinen liikunnan riemu, kun Lappeenrannan Vammaiskeilailun keilausvuoro alkaa. Paikalla on parhaimmillaan parisenkymmentä keilaajaa edustaen eri vammaryhmiä.

- Meidän porukassamme ei ole diagnoosilla väliä. Me olemme tiimi, kuten meidän keilaajamme ovat todenneet, kertoo **Mika Vento**, Lappeenrannan Keilailuliiton puheenjohtaja, joka on tiiviisti mukana vammaiskeilauksen toiminnassa. Mika Vento valmentaa yhdistyksen vakiovuoron lisäksi yhdistyksen kilpailutiimiä. Hän ohjaa myös Lappeenrannan kaupungin soveltuvan liikunnan keilausryhmää.

Kilpailutiimi ja ensimmäinen parakilpailu

Lappeenrannan Vammaiskeilailun kilpailutiimiin kuuluu tällä hetkellä kolme keilaajaa, jotka ovat osoittaneet tahtotilaa kehittyä keilaajana myös kilpailutasolle. Toukokuussa **Niko Silvennoinen** ja **Toni Rennola**, osallistuivat Järvenpään Parakeilailun SM-kilpailuihin. Molemmat olivat ensikertalaisina

"On hienoa nähdä kuinka uusia jäseniä ollaan saatu koronavuosien jälkeen."

parakeilailukilpailuissa, joten he kuuluivat D kilpailuokkaan. Niko Silvennoinen voittikin ensikertalaisena upeasti oman kilpailuluokkansa. - Tämä oli iloinen yllätys meille kaikille, valmentaja Mika Vento riemuitsi.

Vammaiskeilailun alkeiskurssi pidettiin keväällä

Yhdistys järjesti helmikuussa ensimmäisen kerran vammaiskeilauksen alkeiskurssin, jolle osallistui kahdeksan uutta keilaajaa. Yhdistyksen jäseniksi liittyi viisi kurssin käynnystä keilaajaa. Vammaiskeilailukurssin kautta haettiin myös näkyvyyttä yhdistyksen toiminnalle.

- Tää on niin miun juttu, totesi muun muassa **Ella Kouvo** kurssilla. Tarkoituksena on järjestää myös syksyllä vammaiskeilailukurssi.

**LAPPEENRANNAN
VAMMAISKEILAILU RY** on
perustettu huhtikuussa 2021.
Yhdistykseen kuuluu tällä hetkellä
27 jäsentä. Yhdistys kokoontuu
maanantaisin klo 15:30–16:30
keilaamaan Lappeenrannan Keilahallille.
[https://lapeenrannanvammaiskeilailu.
yhdistysavain.fi/](https://lapeenrannanvammaiskeilailu.yhdistysavain.fi/)

Yhteisöllistä toimintaa

Yhdistyksen kevät- ja syyskausi päättyy aina yhteiseen kahvitteeluun.

- Se tuo meille kaikille yhteisöllisyyden tunnetta, yhdistyksen varapuheenjohtaja **Kari Rennola** kertoo.

- Teemme yhdessä myös reissuja para-keilailukisoja seuraamaan, hän jatkaa.

Kevään 2025 parakeilailun SM-kilpailut Lappeenrannassa

Lappeenrannan Keilahallille tehtiin mittava peruskorjaus vuonna 2019. Tuolloin tilat remontoitiin uutta vastaaviksi ja esteettömiksi. Lappeenrannan Keilahallissa on 16 rataa. Lappeenrannan keilahalli valittiin vuoden 2020 liikuntapaikaksi.

- Kun meillä on täällä Lappeenrannassa näinkin upea keilahalli ja suuri innostus vammaiskeilailua kohtaan, niin oli luonnollista hakea tänne Lappeenrantaan parakeilailun SM-kilpailut. Ne pidetään Lappeenrannassa 3. – 4.5.2025. Tervetuloa Lappeenrantaan keilaamaan kanssamme, kutsuu Lappeenrannan vammaiskeilailun puheenjohtaja Pulliainen. ●



Kuva: Pia Pulliainen

Niko Silvennoinen voitti ensikertalaisena parakeilailun D-kilpailuluokan sarjan.

AIKATAULU: TAMMIKUU 2025 WEBINAARI, 7.-9.2.2025 LAJIVIIKONLOPPU KUORTANE, HELMIKUU WEBINAARI, 21.-23.3.2025 LAJIVIIKONLOPPU KUORTANE

Suomen Keilailuliiton

KILPAVALMENTAJA- KOULUTUS

2. TASON VALMENTAJAKURSSI

Suomen Keilailuliitto järjestää kevättalven 2025 aikana oman kilpavalmentajakurssin hybridimuotoisena. Kurssi on avoin kaikille 1. tason valmentajakurssin suorittaneille. Koulutuksen lähijaksot järjestetään Kuortaneen Urheiluopistolla. Suosituksena osallistumiselle ovat B-luokan keilailutaso sekä 100 h käytännön valmennuskokemusta.

KOULUTUKSEN HINNASTO:

Kilpavalmentajatutkinto 690 €

sis. koulutuksen, lajiviikonloppujen majoituksen (2hh) ja ruokailut sekä todistuksen
Majoitus 1hh hinta 810 €

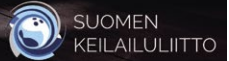
Vain lajiviikonloppu 300 €

Osallistuminen vain lajiviikonloppuun (1 viikonloppu), sis. lajiviikonloppuun majoituksen (2hh), koulutukset ja ruokailut ja erillisen todistuksen, ei sisällä webinaareja tai kilpavalmentajatutkintoa. Pyydettyäessä saatavissa erillinen todistus.
Majoitus 1hh hinta 360 €

Lisätiedot: Piritta Kantola, p. 0500 949178
piritta.kantola@kuortane.com

ILMOITTAUTUMISET:

www.lyyti.in/kvk25



AIKATAULU: LOKAKUU 2024 WEBINAARI, 8.-10.11.2024 LAJIVIIKONLOPPU KUORTANE, JOULUKUU 2024 WEBINAARI

Suomen Keilailuliiton

PERUSVALMENTAJA- KOULUTUS

1. TASON VALMENTAJAKURSSI

Suomen Keilailuliitto järjestää syystalven 2024 aikana oman perusvalmentajakoulutuksensa hybridimuotoisena. Kurssi on avoin kaikille ohjaajakurssin suorittaneille, keilailutasosta tai valmennusaikeista riippumatta. Koulutuksen lähijaksot järjestetään Kuortaneen Urheiluopistolla, johon on mahdollisuus osallistua myös valmentajatutkinnon ulkopuolisena päivittämään omaa tietotaitoaan valmennuksen saralla. Lähtötasovaatimus: suoritettu Ohjaajakurssi tai Bowl Boost -kurssi.

KOULUTUKSEN HINNASTO:

Perusvalmentajatutkinto 360 €

sis. koulutuksen, lajiviikonloppuun majoituksen (2hh) ja ruokailut sekä todistuksen
Majoitus 1hh hinta 420 €

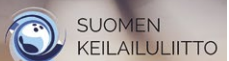
Vain lajiviikonloppu 300 €

Osallistuminen vain lajiviikonloppuun, sis. lajiviikonloppuun majoituksen (2hh), koulutukset ja ruokailut ja erillisen todistuksen, ei sisällä webinaareja tai perusvalmentajatutkintoa
Majoitus 1hh hinta 360 €

Lisätiedot: Piritta Kantola, p. 0500 949178
piritta.kantola@kuortane.com

ILMOITTAUTUMISET:

www.lyyti.in/pvk24



Vuoden nuorisotoimijaksi valittu Ilkka Leino tekee ahkeraa työtä JUNIORIKEILAAJIEN HYVÄKSI

TEKSTI: MARKUS VILJANEN
KUVA: BERTTA HARTIKKA

SUOMEN KEILAILULIITON vuoden 2023 nuorisotoimijaksi valittu akaalainen **Ilkka Leino** on tehnyt jo usean vuoden ajan pyyteetöntä työtä paikallisen junioriurheilun parissa. Toijalan Vauhdin yleisurheilujaoston puheenjohtajanakin aikanaan toiminut Leino oli käynnistämässä paikallista keilailutoimintaa, kun Akaalle valmistui keilahalli vuonna 2017.

– Halli valmistui vapun aikaan 2017 ja muutama ystäväni soitti, että minä kun olen keilannut aikaisemminkin, niin lähdenkö mukaan, jos perustamme seuran. Vuoden 2018 tammikuussa perustimme sitten Akaan Keilan. Alusta lähtien lapset ja nuoret olivat ydinalue, jota lähdimme kehittämään, Leino taustoittaa.

– Oma keilailuni alkoi vuonna 1976, kun pääsin Helsingin kaupparkeakouluun opiskelemaan. Siinä näki elämänsä ensimmäistä kertaa keilapallon. Saimme tuolloin soluasunnon Ruusulan keilahallin yläkerrasta.

Kilpailut jäivät Leinon itsensä kohdalla lopulta vähiin, mutta kipinä lajiin säilyi siitä huolimatta. Muissa lajeissa hänelle kertyi aikoinaan sitäkin enemmän kilpailukokemusta.

– En oikeastaan lähtenyt keilailussa kilpailemaan missään vaiheessa. Ainoat kokemukset olivat Helsingin päässä kaupparkeakan jälkeen, kun menin töihin Keskolle. Keskon joukkueessa kiersimme firmaliigaa.

– Minulta löytyy Toijalan kauppalaan tennismestaruus ja pelasin myös Helsingissä jääpalloa I-divarissa. Yleisurheilun puolelta minulla on veteraanien SM-pronssia seiväshypyistä. Isäni kautta yleisurheilu oli ensimmäinen laji, missä olin mukana. Suoritin 52 vuotta sitten urheiluliiton nuorisovalmentajakurssinkin, joten valmentamisesta on pitkä kokemus, Leino luetlee.

Juniorit korkealla prioriteeteissa

Leino kehuu, että Akaan Keilan perustamiskokouksessa oli hyvä porukka kasassa ja tuoloin päätettiin keilakoulutoiminnan aloittamisesta lapsille jo saman vuoden syksynä.

– Tällä hetkellä meillä on 19 lisenssijunioria ja lisäksi jonkin verran junioreita ilman



Ilkka Leino palkittiin SKL:n vuoden 2023 nuorisotoimijana. Palkinto jaettiin Valkeakoskella veteraanien SM-finaalien yhteydessä.

lisenssiä. Nuorin on 8-vuotias ja vanhimmat ovat 17-vuotiaita. Osa nuorista on ollut alusta asti mukana. Olen koittanut tuoda meille joukkuelajipiirteitä mukaan, että olisimme yhtä isoa porukkaa.

Paikallinen keilailutoiminta on saanut apua myös Akaan kaupungilta, eikä tekeminen rajoitu pelkästään keilakouluun.

– Saamme kaupungilta yleisavustusta, jonka jakoperusteissa painotetaan erityisesti lapsia ja eläkeläisiä. Tarkoitus on saada kustannukset lapsille mahdollisimman alhaisiksi.

– Teemme keilahallin kanssa yhteistoimintaa myös koululaisryhmien kanssa. Nyt on ollut kaksi ryhmää, joista toisessa on 4.–6. luokkalaista ja toisessa yläasteikäisiä. Kummassakin ryhmässä on 16 lasta, ja ne täytyivät yhdessä päivässä, kun ilmoittautuminen alkoi. Akaa on mukana kampanjassa, jonka tavoitteena on jokaiselle lapselle ilmainen harrastus kerran viikossa, Leino sanoo.

Rutkasti kilpailupotentiaalia

Lasten ja nuorten parista on löytynyt myös useampia, joita kiehtoo keilailussa kilpaileminen. Akaan Keilan nuoret menesty-

vät viime kaudella hienosti kilparadoilla muun muassa Finnish Youth Rankingin osakilpailuissa. Myös SM-kisoista tuli hienoja onnistumisia.

– Akaan keilahalli ei ole virallinen kilpailuhalli, joten käymme virallisissa kisoissa pääasiassa Valkeakoskella. Seuramme jäsenet kuuluvat muutenkin Valkeakosken keilailuliittoon. Tällä hetkellä 40 prosenttia sen liiton jäsenistä on meikäläisiä ja junioreista 90 prosenttia. Viime kaudella otimme FYR-kiertueen ensimmäistä kertaa vähän vakavammin ohjelmaamme ja junnuistamme 12 oli mukana.

– Meillä on paljon potentiaalia ja paikallislehtikin on noteerannut menestysksemme. **Loikkasen Aino** oli esimerkiksi SM-kisoissa junioreissa yhdeksäs ja alle 15-vuotiaissa tytöissä hän oli hopealla **Emma Palerman** jälkeen.

Leino kertoo tullessa aina lasten kanssa hyvin toimeen. Valmentaminen ja yhdessä tekeminen tuovat paljon hyvää mieltä ja kokemuksia.

– Lapset ovat avoimia ja positiivisia. Heidän kanssaan on mukava toimia. Heidän kehitystään on hieno seurata ja välillä pitää sitten myös lohduttaa tappion hetkellä. ●

Erityisesti kaikille

Keilailu sopii kaikille. Näillä kolmella sanalla lajiamme on monien muiden sanojen ja tekojen lisäksi markkinoitu. Ja tottahan se on: keilailu sopii kaikille.

Keilailu sopii esimerkiksi kaikenikäisille; vauvasta vaariin, kuten tapana on sanoa. Tai vaikkapa sitten mukuloista muoriin sukupuoleen katsomatta. Ihan miten kukakin haluaa muotoilla.

Lajimme sopivuus kaikenikäisille on entisestään korostunut minulle itselleni viime aikoina. Kun lähdin mukaan veteraanikeilailuun, huomasin, että onpa mahdollista yhteisö, naisia ja miehiä. Vaikka tulostakin halutaan tehdä, yhdessäolo tuntuu olevan monelle tärkeämpää. Toki jokainen määrittää itse omat tavoitteensa veteraaneisakin, mutta tunnelma näissä kisoissa on joka tapauksessa hieno.

Samaan aikaan, kun veteraanit kisailivat paremmuudestaan, itsensä voittamisesta tai vaikkapa vain mukanaolon riemusta, keilahalleilla näkyy myös lajimme tulevaisuus. On leeevejä, nooia, jusseja, karoja, luukaksia, emmoja, stelloja, tiimareja, markuksia, lennejä, laureja, simo-

neita, patrikkeja, rameja, miloja, roneja, antoneita, antonioita, pyryjä, peppejä, larreja ja monia, monia muita nuoria loistavia keilajia ympäri Suomen.

Eikä pidä unohtaa nuoria ”rookieita”, joista toivon mukaan saadaan pysyvää kalustoa halleille, olivatpa heidän tavoitteensa sitten harrastamisessa, huipulle haluamisessa tai jotain siltä väliltä. Hienoa, jos pysyisivät tahtomallaan tavalla mukana.

Myös erityisryhmät on keilailussa otettu hyvin huomioon. Olipa haasteita sitten liikkumisessa, näkemisessä tai missä tahansa muussa inhimillisessä, keilailu tarjoaa mahdollisuuden harrastaa, olla osa keilailuperhettä. Jopa oman ryhmänsä maailmanlaajuisia kisoja myöten.

Kuten tunnettua, keilailu on hakenut pääsyä olympialajiksi siinä kuitenkin onnistumatta – toistaiseksi. Mutta taistelu jatkuu. Olisipa hienoa, jos vaikkapa paralympialaisissa keilailuovi avautuisi olympiakentille. Minulle kerrotun mukaan keilailun pitäisi kuitenkin ensin päästä olympialaisiin, koska ”mikään sellainen laji, joka ei ole olympialaisten ohjelmassa, ei voi tulla myöskään paralympialaisten ohjelmaan”. Poikkeuksen tästä tekevät vain erityiset paraurheilulajit, kuten maalipallo.

Mutta olihan keilailu jo näytöslajina Soulin olympialaisissa vuonna 1988, josta Annikki Maattola ja Tapani Peltola toivat Suomeen kumpainenkin pronssisen mitalin. Kehitysvammaisten Special Olympics -kisoissa keilailu on ollut jo pitkään mukana isona ja vakiintuneena lajina.

Muistinko muuten jo mainita, että keilailu sopii kaikille... ●

Harri Järvinen





Sanna Oksanen saavutti kolmannen naisten Suomen mestaruutensa. Linus Boström puolestaan nousi miesten SM-kultamitalistiksi ensimmäistä kertaa.

MESTAREITA, MITALISTEJA JA onnistujia

Kotimainen keilakausi huipentui SM-kilpailuihin

Linus Boström on miesten ja Sanna Oksanen naisten Suomen mestari 2024. Kaikki SM-kilpailuiden tulokset löytyvät netistä osoitteessa ilmoittautuminen.keilailu.fi! Lisäksi Yle Arenassa on katsottavissa naisten ja miesten SM-finaalit jälkilähettyksenä. Kevään aikana kotimaan radoilla kilpakeilailukausi huipentui SM-kilpailuihin. Tuusulan keilahallissa miteltiin sekä senioreiden että junioreiden ja nuorten Suomen mestaruuksista. Valkeakosken keilahalli puolestaan toimi veteraanien SM-kilpailuiden näyttämönä. Kaupin keilahalli puolestaan keräsi naisten ja miesten SM-kisoihin yli 1200 osallistujaa.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA, TIINA VILJAKKA JA BERTTA HARTIKKA KUVAT: HENRI HAVUSELA

MIESTEN SM-FINAALIT

saivat arvoisensa päätöksen, kun **Linus Boström**, 35, kruunattiin Suomen mestariksi hienon loppuottelun jälkeen. Raaseporilainen Boström nousi loppuottelussa takamatkalta ohi **Joonas Jehkistä** vastaan. Yllätysmestari Boströmille kyseessä oli myös ensimmäinen henkilökohtainen SM-mitali.

Loppuottelussa tammisaarelaista keila-seura RBC:tä edustava Linus Boström koh-tasi vuoden 2019 Suomen mestarin Joonas Jehkisen. Varkauden Mainareissa keilaava Jehkinen pelasi kolmatta vuotta peräkkäin miesten SM-finaalissa, joten Jehkisen kohdalla puhutaan todellisesta SM-kilpailuiden kestopenestyksestä.

Kahden sarjan loppuottelussa avaus-sarja meni Jehkisen hyväksi 248–210 ja kuopiolai-sella oli 38 pisteen johto ennen toista sarjaa. Boström teki toisessa sarjassa mielettömän kirin ja hänet kruunattiin mestariksi yhteis-tuloksella 464–417.

"Lasteni syntymän jälkeen isoin juttu."

– Siis olen ihan pirun tyytyväinen, enkä oikein muuta osaa sanoa tässä kohtaa. Löysin flown omaan pelaamiseen ja sain hyviä heittoja, niin sillä tuli hyvä tulos näissä mitalipeleissä. Keskityin paljon vain omaan tekemiseen, enkä edes tiennyt ollenkaan, mikä oli tilanne. Sanoinkin tuossa, että luulin kasiruudussa, että pelataan jo kymppiruutua, Boström kertoi kilpailun päättyttyä.

Ennen loppuottelua Boström voitti väli-erässä SM-pronssille yltäneen TPS-keilaajan **Samu Valarannan**.

Kuinka paljon Suomen mestaruus Boströmille merkitsee?

– Lasteni syntymän jälkeen isoin juttu. Tämä merkitsee minulle kaiken ja vähänkin enemmän keilailua seuraaville Suomen mes-taruuden voittaminen on se juttu. Kiitokset kaikesta perheelleni ja kaikille, jotka lähi-piiriini kuuluvat. Tästä päivästä isoin kiitos menee **Samuli Tiaiselle**, joka oli finaalien ajan takana auttamassa ja teki paljon sen eteen, että voitin, Boström kiittää.

"Tämä on vaikea kilpailu voittoa"

Hopealle kolmatta vuotta putkeen yltänyt Jehkinen ei painanut päätä pensaaseen fi-



Linus Boström keilasi loppukilpailussa upeasti ja nousi yllätysmestariksi suorassa TV-lähetyksessä



Oikealla hopeamitalisti Joonas Jehkinen ja pronssille yltänyt Samu Valaranta vasemmalla.

naalitappion jälkeen. Jehkinen voikin olla ylpeä siitä, miten hyvin hän on vuosien aikana SM-kisoissa menestynyt. Kruununa vuoden 2019 Suomen mestaruus.

– Kokonaisuutena pitää olla tyytyväinen tähän kisaan. Linus pelasi kyllä erittäin hyvää peliä loppuottelussa. Itselläni tuli pari huonompaa heittoa, mistä tuli reiät ja sitten vielä yksi reikä, mikä oli epäonninen hyvästä taskuosumasta huolimatta. Mutta jos Linus heittää kahteen sarjaan 464 pistettä, hyvin hän on silloin onnistunut, Jehkinen kertoi ja jatkoi.

– Pikkaisen lohduttaa, että olen Suomen mestaruuden aikaisemmin pystynyt voittamaan, koska tämä on niin vaikea kilpailu voittoa.

Myös pronssimitalisti Samu Valaranta pystyi näkemään mitalinsa hyvässä valossa.

– Kyllä tämä oli ehdottomasti itselleni plusmerkkinen kilpailu. En ajatellut loppukilpailun alussa, että mitaleille tällä kertaa yltäisin. Tämä pronssikin tuntuu hyvältä, vaikka kirkkaimpiin ei riittänyt, Valaranta kuvaili.

Sanna Oksaselle uran kolmas Suomen mestaruus

Naisten SM-finaaleissa **Sanna Oksanen** saavutti kolmannen henkilökohtaisen Suomen mestaruutensa. Oksanen on aikaisemmin voittanut SM-kultaa vuosina 2013 ja 2014. Väliin on mahtunut kaksi SM-hopeaa sekä yksi pronssi. Tämän vuoden loppuottelussa Oksanen voitti hopeaa saavuttaneen **Mila Nevalaisen**. Pronssilla palkittiin **Jenni Heino**.

Oksanen ja Nevalaisen välinen loppuot-telu päättyi 373–314.



Hopeamitalisti Mila Nevalainen (vas.) kohtasi Sanna Oksasen loppuottelussa. Jenni Heino saavutti pronssia.

– Tässä on ollut haastavat vuodet. Onhan menestystä tullut muualta, mutta olen tehnyt SM-kilpailut itselleni sellaiseksi ihmeelliseksi möröksi, kuvaili Oksanen ja jatkoi.

– Tämän päivän motto oli, että taskuun ja paikataan mitä jää. Finaalissa yritin keskittyä ja tehdä omaa suoritusta. En seurannut ollenkaan Milan heittoja vaan katsoin lat-tiaa ja päätelin taputuksista, miten menee.

Nuo kaksi sarjaa ei ollut mitään kaunista keilausta, mutta tänään riitti. Paikkaaminen oli tosi isossa roolissa, varsinkin tällaisessa olosuhteessa. Olosuhde oli todella hyvä SM-kilpailuun. Koko ajan piti keskittyä ja tehdä työtä. Nyt olen todella ylpeä itsestäni tämän päivän jälkeen, tämä oli muistutus, että se vanha Sanna ja taito on vielä tallella, iloitsi tuore Suomen mestari.

Janne Selin ja Heli Mäkinen miesten ja naisten B-tason Suomen mestarit

Miesten ja naisten B-tason SM-finaalit keilat-tiin Kaupissa viikko A-tason loppukilpailui-den jälkeen. Miesten finaalit päättyivät rau-malaisen **Janne Selinin** voitontuuletukseen. Tuore Suomen mestari kohtasi loppuottelussa vasta 16-vuotiaan kouvolaalaisen **Saku Huo-mon**, josta varmasti kuulemme tulevaisuu-dessakin. Pronssille ylsi karsinnan ykkös-nimi, Helsingin Tornadoksen **Devi Rizal**.

Naisten B-tason Suomen mestaruuden voitti **Heli Mäkinen**. Toiseksi tuli **Jenna Nis-si** ja kolmanneksi **Lotta Virtanen**.

"Nyt olen todella ylpeä itsestäni tämän päivän jälkeen, tämä oli muistutus, että se vanha Sanna ja taito on vielä tallella."

Vantaalaiset loistivat miesten joukkue- ja parimitaleissa – Lahden Bay vahvasti edustettuna

Miesten ja naisten SM-kilpailuiden pari- ja joukkueitalit ansaittiin tuttuun tapaan alkukilpailuiden tulosten perusteella ja ne jaettiin A-tason loppukilpailuiden yhteydessä.

Miesten joukkuekilpailun mitalistit

- Vantaan BC Story**
Sinilaakso Jarmo, Juutilainen Santtu, Halden Niko ja Rantala Esa
- Tampereen TKK**
Rajakangas Jani, Mannonen Petri, Lahti Mika ja Lahti Jarno
- Lahden Bay**
Ratia Jari, Tonteri Juhani, Leskinen Simo ja Leskinen Roni

Miesten parikilpailun mitalistit

- Vantaan BC Story**
Sinilaakso Jarmo ja Juutilainen Santtu
- Lahden Bay**
Ratia Jari ja Tonteri Juhani
- Varkauden Mainarit**
Hirvonen Mikko ja Väänänen Luukas

Naisten joukkuekilpailun mitalistit

- Porin Giants**
Hirvonen Marjo, Konsteri Peppi, Oksanen Sannaja Juntunen Ani
- Lahden Bay**
Hiltunen Eliisa, Heino Jenni, Rautiainen Riikka ja Rinne Iina
- Helsingin GB**
Lökfors Stella, Nevalainen Mila, Rapeli Jaana ja Palermaa, Emma

Naisten parikilpailun mitalistit

- Lahden Bay**
Hiltunen Eliisa ja Heino Jenni
- Porin Giants**
Hirvonen Marjo ja Oksanen Sanna
- Porin Giants**
Nygård Riikka ja Kantola Piritta

"Ei tämän voittaminen ihan pala kakkua ollut", Selin huokasi tyytyväisenä.



B-tason tuoret Suomen mestarit Heli Mäkinen ja Janne Selin.

Miesten loppuottelussa kohtasi kaksi hyvin erilaista keilaa. 56-vuotiaan Selinin ja kesäkuussa 16 vuotta täyttäneen Huomon kahden sarjan loppuottelu päättyi Selinin hyväksi 372–351.

– Onhan tämä nyt ihan hämmentävääkin. Vaikka B-tasolla keilataan, niin Suomen mestaruus on nyt saavutettu ja itselleni varmasti kerran elämässä kokemus. Joskus olen 90-luvun alkupuolella ollut SM-finaalissa ja nyt taas, onnellinen Suomen mestari Selin sanoi kultamitali kaulassa ja jatkoi.

– Raskas oli urakka SM-kisoissa ja alkukilpailussa pärjääminen oli yllätys. Nyt finaalissa rataolosuhde tuntui erilaiselta ja sisällä oli varmasti kymmenen astetta lämpimämpää. Ei tämän voittaminen ihan pala kakkua ollut, Selin huokasi tyytyväisenä.

Naisten B-tason loppuottelussa kohtasivat Seinäjoen WRB:n seurakaverit Heli Mäkinen ja Jenna Nissi. Mäkinen kruunattiin Suomen mestariksi tuloksella 360–326.

– Tämä merkitsee erittäin paljon ja olen tosi kiitollinen tästä mestaruudesta. Haasteita oli, mutta onnellinen olen. Finaalit olivat kyllä tiukkoja pelejä, mutta tosi tyytyväinen olen, kun koko päivän on keilannut urakalla ja lämmin on tullut, sanoi Mäkinen hymyssä suin kultamitali kaulassa. ●



Veteraanimiesten mitalistit vuosimallia 2024: Seppo Eskolin, Kari Kuparinen ja Pertti Hakasaari.



Naisten mitalikolmikko Maija-Liisa Sandberg, Ritva Kontio ja Mervi Mäkitalo.

Kari Kuparinen ja Ritva Kontio

VETERAANIEN SUOMEN MESTARIT

Veteraanien SM-kilpailut pelattiin tänä vuonna puolestaan Valkeakosken keilahallissa. Suuri oli jälleen suosio, kun kilpailut keräsivät karsinnan aikana miehissä ja naisissa yhteensä 1422 keilaa radoille. Yksi karsinnan kohokohtia oli myös se, että viimeisellä viikolla 100-vuotias Matti Halme osallistui kisoihin yhdessä Turun Urheiluliiton herrasmiesten kanssa. Huhtikuun alussa pelattujen loppukilpailuiden päätteeksi Kari Kuparinen ja Ritva Kontio kruunattiin veteraanien Suomen mestareiksi.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA JA BERTTA HARTIKKA KUVAT: BERTTA HARTIKKA



TSELLE OLI aikamoinen yllätys Suomen mestaruuden voitto, kun Seppo on kova keilaaja. Jos Sepon voittaa, niin kyllä se moinen saavutus on, iloitsi Lohjan Rämettä edustava **Kari Kuparinen** SM-kultaansa voitettuaan finaalisissa seura-toverinsa **Seppo Eskolinin**.

Eikä Kuparinen lämpimikseen finaali-vastustajaa keuhunut. Eskolin oli viime vuon-nakin finaalisissa ja kahden SM-hopean lisäksi hän voitti 2019 veteraanimpiesten SM-kultaa. Miesten pronssia saavutti tänä vuonna kei-laseura WBT:tä edustava **Pertti Hakasaari**.

Tänä vuonna veteraanien finaaleissa pe-lattiin kuuden parhaan Shoot Out -pelit, eli mestaruus ratkaistiin siten, että sijoille 4, 5 ja 6 yltäneet pelasivat yhden sarjan ja tämän paras jatkoi yhden sarjan sijoille 2 ja 3 sijoit-tuneita vastaan. Viimemainitun paras pelaa yhden sarjan loppukilpailun parasta vastaan.

"Jos Sepon voittaa, niin kyllä se aikamoinen saavutus on."

Eskolin oli loppukilpailun avausvaiheen ykköskeilaaja kuuden sarjan tuloksella 1432 (ikähyvitys 11 pistettä per sarja), ja Kupari-nen nousi loppuotteluun Shoot Out -otteluis-sa kolmannelta sijalta. Pronssimitalisti Pertti Hakasaari oli kuuden sarjan jälkeen tulok-sissa Eskolinin ja Kuparisen välissä toisena.

Kultamitali oli Kuparisen ensimmäinen henkilökohtainen veteraanien SM-mitali.

– Aika laidasta laitaan sujui oma peli tä-nään, mutta yleisesti ottaen aika tasaisesti. Ei



Maila Virtanen palkittiin veteraanivaliokunnan toimesta vuoden 2023 veteraanikeilaajana.

mitään kauheita romahduksia eikä mitään hirmu huippujakaan. Aloitus oli vähän haas-teellinen, kun on ollut tässä vähän kuumetta, mutta onneksi se meni sitten ohi, kun tuossa alussa tuntui vähän heikolta, kertoi Kupari-nen kisojen jälkeen haastavista olosuhteista.

Ritva Kontio veteraaninaisten Suomen mestari 2024

Miesten loppukilpailua edeltävänä päivänä keilattiin veteraaninaisten SM-kisa finaali-t. Suomen mestaruuden voitti lohjalais-seura KalKe-70:n **Ritva Kontio**. Hopealle ylsi Lahden LNK:n **Maija-Liisa Sandberg**

Maila Virtasesta vuoden 2023 veteraanikeilaaja

Veteraanivaliokunta palkitsi loppukilpailun yhteydessä Porin PoTaa edustavan **Maila Virtasen** vuoden 2023 veteraanikeilaajana. Virtanen voitti veteraanien SM-kultaa 2017, minkä lisäksi hänellä on useita SM-mitaleita palkintokaapissaan. Tämän lisäksi Maila on edustanut Poria liitto-otteluluissa noin 190 kertaa ja osallistunut useamman kerran ESBC-kilpailuihin.

ja pronssille Lappeenrannan X-Companyn **Mervi Mäkitalo**.

Suomen mestari Ritva Kontio keilasi lop-pukilpailun näyttävästi. hän oli avausosion kuuden sarjan jälkeen ykkösenä ja keilasi päivän parhaan sarjansa 244 heti päivän ensimmäiseen sarjaansa, kuuden sarjan yh-teistulokseksi hän sai 1259.

Miltä tuntuu voittaa veteraaninaisten Suomen mestaruus?

– Tosi hienolta tuntuu, että uskomaton fiilis kyllä on voittaa Suomen mestaruus, iloitsi Ritva finaalin jälkeen ja jatkoi.

– Aloitus oli tosi hyvä ja se auttoi pitkästi kisassa eteenpäin. Olihan vähän haasteita-kin, kun oli yksi keho sarja ja tuli paljon tyhjiä. Tuntui siinä, että mitenkä tämä nyt menikään, mutta kyllä siitä selvitettiin, kertoi Ritva lopuksi. ●

Loppukilpailuiden yhteydessä jaettiin joukkuekilpailun sekä naisten ja miesten parikilpailun mitalit:

Joukkuekilpailu:

Kulta: Lohja RÄMe

Seppo Eskolin, Kari Kuparinen, Pekka Lindholm ja Risto Havulinna.

Hopea: Tampereen TKK

Timo Rytönen, Petri Keituri, Jukka-Pekka Lahti ja Pekka Kiviniemi.

Pronssia: Helsinki Tornados

Olli Hossi, Peter Strömberg, Asko Aravirta ja Tapani Peltola.

Miesten parikilpailu

Kulta: Tampereen TKK

Timo Rytönen ja Petri Keituri.

Hopea: Lohja RÄMe

Kalevi Örnberg ja Risto Halme.

Pronssi: Lohja RÄMe

Seppo Eskolin ja Risto Havulinna.

Naisten parikilpailu:

Kulta: Lahden LNK

Maija-Liisa Sandberg ja Maritta Kurki.

Hopea: Lappeenranta X-Company

Mervi Mäkitalo ja Merja Huopalainen.

Pronssi: Lohja KalKe-70

Ritva Kontio ja Raili Liitsola.

Senioreissa Santtu Juutilainen ja Reija Lundén

SUOMEN MESTAREITA

Tuusulan keilahalli puolestaan järjesti tänä keväänä sekä senioreiden että junioreiden ja nuorten SM-kilpailut. Seniorimiehistä Suomen mestareiksi kruunattiin Santtu Juutilainen, joka voitti loppuottelussa seuratoverinsa Jarmo Sinilaakson 505–465. Naisten loppuottelussa SM-kultaan nousi Reija Lundén, joka voitti Krista Pölläsen 536–456.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA JA TIINA VILJAKKA KUVAT: TIINA VILJAKKA

LUVALLA VOI sanoa, että keilaseura Vantaan BC Storylle kevään SM-kisat olivat loistavat. Miesten SM-kilpailuissa pari- ja joukkuekilpailuiden mitaleiden lisäksi seniorimiehistä irtosi sekä henkilökohtaiset kaksi kirkkainta SM-mitalia että myös seniorimpiesten joukkue- ja parihopeat.

Senioreiden tuore Suomen mestari **Santtu Juutilainen** nappasi henkilökohtaisen kullan lisäksi kaksi hopeaa senioreiden kisoista ja kultaa miesten yleiseltä puolelta joukkue- ja parikilpailusta. Samanmoinen saalis oli senioreiden hopeamitalisti **Jarmo Sinilaaksolla**.

Seniorimpiesten loppuottelussa Juutilainen pelasi loistavasti ja varmisti mestaruutensa kahden sarjan tuloksella 505–465. Välierässä Sinilaakso voitti **Jarmo Ahokkaan** 481–449. Lahden Bayn keilaajalle Ahokkaalle pronssia kaulaan tämän vuoden SM-kilpailuista.

Saavutettu mestaruus taisi olla hieman yllätyskin Juutilaiselle?

– En ihan aamulla herätessä ajatellut, että mestaruus tulee. Toinen jalka on ollut kipeä ja pelkäsin kestääkö se pelaamista. Onneksi kesti. Pelit menivät hyvin, vaikka olen heittänyt vähän. Välillä oli tietyillä radoilla ongelmia, tuntui että saa osumaa mutta keppi ei lähde. Sitten täytyi miettiä miten sen saa ratkaistua. Kyllä ne eväät sieltä sitten löytyivät, Juutilainen summasi.

Loppukilpailun aikana tehtiin hyviä sarjoja, myös kolme kertaa 300-sarja. Toisen erän toisessa sarjassa nähtiin harvinaisuus, kun parina pelanneet **Seppo Eskolin** ja **Jarmo Sinilaakso** latoivat samalla rataparilla kaatoja vuoron perään. Seppo pääsi lopettamaan sarjan ensiksi, kertaakaan ei jäänyt ja tuloksena loppukilpailun ensimmäinen 300-sarja. Jarmo ei tuosta hämmentynyt, vaan latoi myös lopun umpeen. Päivän toinen 300-sarja oli tehty. Heti perään kolmannessa sarjassa **Petri Mannonen** nakutti 12 kaatoa ja teki päivän kolmannen 300-sarjan.

Reija Lundén dominoi seniorinaisten SM-kilpailuita

Seniorien Suomen mestaruus on Helsingin GB:n **Reija Lundénille** jo kuudes. Ensimmäisen mestaruuden hän keilasi heti 2017, kun ikä riitti seniorien kisoihin. Sen jälkeen vain yhtenä vuonna hän on ollut mitalien ulkopuolella. Nyt saavutettu mestaruus oli kolmas peräkkäin. Loppuottelussa hän voitti Tuusulas- sa Lahden Bayn **Krista Pölläsen** 536–456. Pronssia saavutti Lundénille välierässä taipunut Rauman Smashia edustava, vuoden 2021 SM-kultamitalisti, **Jaana Taavitsainen**.

– Pelasin kahdella pallolla koko päivän. Odotinkin että tulostaso on korkea ja pitää heittää paljon. Varsinkin kun Krista vastassa finaalisissa, silloin tietää, että pitää heittää vielä kovempaa, kehui Reija finaalistustajansa.

– Päivän alussa ei ollut ajatus mukana. Sitten sain fokuksen tähän pelaamiseen ja alkoi tulla tulostakin. Nyt hyvän päivän jälkeen voi kääntää ajatukset sitten kohti junnujen kisoja, suoraan juniorien EM-joukkueen joukkueenjohtajaksi suunnannut Reija päätti.

Round Robinin jälkeen kärkipaikalla ollut ja hopealle sijoittunut Krista Pöllänen oli osittain tyytyväinen hopeamitaliinsa.

– Viime vuonna hävisin finaalisissa myös Reijalle, vähän samaan tyyliin. Tänä vuonna oli kyllä hyvää yritystä, pysyin suunnitteen mukana. Toisessa sarjassa tuli huonoa heittoa, tämä on aika otollinen olosuhde aika monenlaiselle suoritukselle. Tulostaso oli korkea, kuten etukäteen epäilin. Odotin että finaalin olisi voinut voittaa jopa alle 500 pisteen tuloksella, mutta ei näköjään, iloinen Krista kertoi finaalin jälkeen. ●



Jarmo Sinilaakso, Santtu Juutilainen ja Jarmo Ahokas



Krista Pöllänen, Reija Lundén ja Jaana Taavitsainen

Seniorimpiesten joukkue- ja parimitalit keväällä 2024:

Joukkuekilpailu:

Kultaa Hyvinkään Pinjets Jukka Mäenpää, Sami Luoto, Mika Luoto ja Petri Rapeli.

Hopeaa Vantaan BC Story Santtu Juutilainen, Jarmo Sinilaakso, Niko Haldén ja Esa Rantala.

Pronssia Lahden Bay Jarmo Ahokas, Pertti Salminen, Pasi Pöllänen ja Harri Heikkilä

Parikilpailu:

Kultaa Hyvinkään Pinjets Sami Luoto ja Mika Luoto

Hopeaa Vantaan BC Story Santtu Juutilainen ja Jarmo Sinilaakso

Pronssia Lohjan RäMe Seppo Eskolin ja Ari Halme

Seniorinaisten joukkue- ja parimitalit keväällä 2024:

Joukkuekilpailu:

Kultaa Lappeenrannan X-Company Sanna Ohrimovitsch, Tarja Taipale, Mervi Mäkitalo ja Sari Ohrimovitsch.

Hopeaa: Hyvinkään aCat Tuula Tamminen, Kirsti Tuominen, Taru Jokinen ja Pirjo Harkivi

Pronssia: Vantaan Eleven Jaana Anttas, Satu Anttas, Pia Palviainen ja Riitta Kekki

Parikilpailu:

Kultaa Lappeenrannan X-Company Sanna Ohrimovitsch ja Sari Ohrimovitsch-Tyynelä

Hopeaa: Rauman Smash Jaana Taavitsainen ja Nina Haavisto

Pronssia: Hyvinkään aCat Tuula Tamminen ja Kirsti Tuominen

Peppi Konsteri ja Pyry Puharinen

NUORTEN SUOMEN MESTARIT

Juho Vuoppolalle ja Emma Palermaalle kultaa junioreissa



Nuorten miesten mitalistit: Lenni Juutilainen, Pyry Puharinen ja Karo Hilokoski.



Nuorten naisten mitalistit: Mila Nevalainen, Peppi Konsteri ja Saana Hänninen

Tuusulan keilahallissa ratkaistiin myös nuorten ja junioreiden Suomen mestaruudet. Nuorissa naisissa Peppi Konsteri oli varmasti iso ennakkosuosikki mestariksi ja se unelma toteutui. Mestaruus oli nuorissa Konsterin ensimmäinen, kuten myös nuorten SM-kultaa miehissä saavuttaneelle Pyry Puhariselle. Junioreiden loppukilpailussa vasta 13-vuotias Emma Palermaa kirkasti viime vuoden hopeansa ja nousi juniorityttöjen Suomen mestariksi. Junioripojissa Suomen mestariksi kruunattiin 17-vuotias Juho Vuoppola.

TEKSTI JA KUVAT: HENRI HAVUSELA

KEILASEURA OULUN OPS:ää edustava 17-vuotias **Juho Vuoppolalle** finaaliapäivä oli ikimuistoinen. Vuoppola keilasi päivän toiseen sarjaansa 300 pisteen täydellisen sarjan, keilasi kahdeksan avausosion kärkituloksen yli 240 pisteen keskiarvolla, oli Round Robinin jälkeen kärjessä ja keilasi loppuottelussa Tampereen TKK:n **Markus Lahtea** vastaan kahteen sarjaan 488 pistettä Lahden 409 pistettä vastaan.

Hienon kauden pelannut Lahti oli vain hetkeä aikaisemmin heittänyt upeasti välierässä **Anton Leppästä** vastaan välierän päättyttyä 524–393. Helsingin GB:n keilalajalle Leppäselä pronssia kaulaan.

Kultamitalisti Vuoppolalle mitali oli ensimmäinen junioreiden SM-kisoista.

– Kyllä väsyttää aika paljonkin nyt. Sarjojen aikana tänään yritin olla ajattelematta sitä, että peli kulkee hyvin. Koitin vain pysyä mahdollisimman rauhallisena ja pitää pelin kasassa. Se riitti tänään. Tämä oli tosiaan en-

simmäinen henkilökohtainen SM-mitali ja hienoa, että se on kultainen, Vuoppola sanoi hymyillen kultamitali kaulassa.

Emma Palermaalle kulunut vuosi on ollut upea varsinkin, kun asiaa katsotaan viime vuoden junioreiden SM-finaaleista saakka. Viime vuonna Palermaa oli vasta 12-vuotias, kun hän saavutti tyttöjen SM-hopeaa. Nyt hän on 13-vuotiaana tyttöjen Suomen mestari. Helsingin GB:tä edustava Palermaa kohtasi loppuottelussa seura- ja maajoukkuekaveri **Stella Lökforsin**.

Kaksikko juhli vastikään yhdessä tyttöjen joukkuekultaa EM-kilpailuissa. Palermaa eteni loppuotteluun suoraan Round Robinin kärkisijalta. Lökfors raivasi tiensä loppuotteluun voittamalla välierässä Rauman GH:tä edustavan **Anni Javanaisen**, jolle pronssia kaulaan.

Palermaa oli silminnähden liikuttunut Suomen mestaruuden varmistuttua.

– Tosi hienolta tuntuu, että pystyin heti vuoden päästä kirkastamaan sen viime vuoden hopean kullaksi. Arvostan tätä mitalia, koska täällä pelaavat Suomen parhaat juniorit. Varmasti viimeisen vuoden aikana olen kehittänyt myös tuloksellisesti, mutta

ennen kaikkea henkisellä puolella. Tuntuu, että olen tällä hetkellä paljon rauhallisempi niissä tilanteissa, joissa siinä pitääkin onnistua, Palermaa sanoi.

Ja mielettömästi ovat kauden aikana täytyneet Palermaan omat tavoitteet.

– Tämä SM-kulta oli heti toisena tavoitteena sen EM-joukkuekullan lisäksi. Isoja saavutuksia molemmat itselleni. Aika uskomatonta, miten nämä tavoitteet kauden aikana toteutuivat ja pystyin saavuttamaan unelmia, Palermaa sanoi.

Peppi Konsteri ja Pyry Puharinen nuorten Suomen mestarit 2024

Helsingin GB:n **Pyry Puharinen** ja Porin Giantsin **Peppi Konsteri** kruunattiin Tuusulassa nuorten Suomen mestareiksi. Miesten loppuottelussa Puharinen teki upean nousun **Lenni Juutilaista** vastaan ja nousi toisessa sarjassa 51 pisteen takamatkalta voittoon 466–451. Naisten loppuottelussa Konsteri voitti **Mila Nevalaisen** 438–413. Miehistä pronssia saavutti **Karo Hilokoski** ja naisissa **Saana Hänninen**.

Nuorten miesten loppukilpailussa kahdeksan sarjan avausosiossa Lenni Juutilainen keilasi itsensä kärkeen hienolla tuloksella 1988 keskiarvolla 248,50. Tässä kohtaa Pyry Puharinen oli tuloksissa toisena 114 pistettä Juutilaista perässä. Puharisen nousu kohti Suomen mestaruutta alkoi kuitenkin Round Robinissa. Siinä Puharinen keilasi viiteen sarjaan 1195 pistettä ja nousi tuloksissa kärkeen ja matkasi suoraan loppuotteluun.

Tuloksissa toiseksi jäänyt Juutilainen kohtasi välierässä vastikään nuorten MM-joukkueeseen nimetyn, Helsingin Patteria edustavan **Karo Hilokosken**, joka puolestaan teki hienon nousun mitalipeleihin. Välierässä Juutilainen voitti molemmat sarjat ja eteni loppuotteluun tuloksella 454–383.

Myös loppuottelun avaussarjassa Juutilainen keilasi vahvasti ja vei ensimmäisen sarjan nimiinsä 238–187, joten tilanne näytti Puharisen kannalta vaikealta. Ja mitä vielä, loppuottelun toisessa sarjassa Puharinen osoitti sen, että tilanteet voivat keilailussa muuttua nopeasti. Puharinen keilasi päättösarjaan 279 pistettä ja nousi Juutilaisen ohi Suomen mestaruuteen 466–451.

– Olihan tämä hienoa voittoa. Junioreissa olen yhden Suomen mestaruuden voittanut, mutta tämä itseltäni puuttui. Aamulla ei ollut itselläni sellaista tunnetta, että voittais täällä. Tiesin, etten ole niin vahva pelaamaan uretaaneilla, jos verrataan moniin muihin hyviin keilaajiin täällä, koska uretaaneilla pelaaminen ei ole oma vahvuus. Oli kiva



Tyttöjen mitalistit: Stella Löfkors, Emma Palermaa ja Anni Javanainen.



Poikien mitalistit: Markus Lahti, Juho Vuoppola ja Anton Leppänen

huomata, että pärjään nyt siinäkin pelissä. Siinä mielessä positiivinen yllätys, 21-vuotias Puharinen sanoi.

Viime vuosina huikeasti menestynyt Peppi Konsteri oli varmasti ennakkosuosikki nuorten naisten mestariksi ja se unelma toteutui. Konsteri oli viime vuonna Yhdysvalloissa pelaamassa, eikä päässyt vuosi sitten nuorten SM-finaaleihin. Nuorten Suomen mestaruus oli Konsterille ensimmäinen.

"Kyllä tänne tultiin tänään voittamaan."

– Kyllä tänne tultiin tänään voittamaan ja hienoa oli, että uskalsin laittaa sen selkeäksi tavoitteeksi itselleni ja päästi sen. Työ tuottaa tulosta, Konsteri sanoo.

Hänellä on tulossa kiireinen loppukevät ja kesä, kun edessä on pian lähtö Yhdysvaltoihin, minkä lisäksi kesällä edessä ovat nais-

ten EM-kilpailut sekä nuorten MM-kilpailut.

– Tämä voitto antaa todellakin itseluottamusta tuleviin koitoksiin. Onnistuminen auttaa jatkoa ajatellen ja tänäänkin sai pelata monipuolisesti erilaista keilaamista.

Loppuottelussa Konsteri voitti Helsingin GB:n Mila Nevalaisen, joka niin ikään nimettiin nuorten MM-joukkueeseen. Konsteri oli tuloksissa ykkösenä sekä kahdeksan sarjan ensimmäisen osion että Round Robinin päätteeksi ja matkasi Puharisen tavoin suoraan loppuotteluun. Välierässä pelasivat Nevalainen ja Jyväskylän JBC:tä edustava Saana Hänninen. Nevalainen voitti välierän 464–348.

Vaikka Konsteri hallitsi hienosti loppukilpailua, hän muistuttaa, ettei tämän tason kilpailuiden voittaminen ole ikinä helppoa.

– Suomen mestaruus merkitsee paljon ja ikinä voittaminen ei ole helppoa. Enemmän tässä lajissa tulee turpaan kuin voittoja. Oli hienoa voittoa tänään. Tämä antaa myös hyvää potkua sinne nuorten MM-kilpailuihin. Vähän pitää sitä varten treenata vielä lisää uretaaneilla pelaamista, Konsteri sanoo. ●



Joonas Jehkinen sai huimat sata 300 sarjaa täyteen.

Joonas Jehkiselle

sata 300 sarjaa täyteen kolmantena suomalaisena

Keväällä miesten SM-hopeallekin keilannut Joonas Jehkinen ylsi upeaan merkkipaaluun keilattuaan kotikonnuillaan Kuopiossa sadannen 300 pisteen sarjansa. Suomen Keilailuliitolle ilmoitetuissa 300 sarjoissa Jehkinen on nyt kolmas sata täydellistä sarjaa tehnyt keilaajaa. Pasi Uotilalla sarjoja on huimat 147 ja Tomas Käyhköllä 106. Käyhkö sai viime vuonna sata trebaa täyteen, kuten aikaisemmin uutisoimme. Lähellä sadan rajaa on myös TPS-keilaaja Jesse Kallio, jolla treboja on tällä hetkellä 95.

TEKSTI JA KUVA: HENRI HAVUSELA

SADANNEN 300 SARJAN Joonas Jehkinen, 38, keilasi viime viikon perjantaina Joramark Openissa Kuopion Keilakukossa. Viikko oli trebojen osalta Varkauden Mainareiden keilaajalle hurjaa tykitystä, sillä samalla viikolla Jehkinen teki Tuusulan keilahallissa yhden pelin aikana kaksi täydellistä sarjaa, joista toinen oli hallin 200. treba.

– Siinä vaiheessa, kun 300 sarjoja alkoi olla kasassa yli 80, niin kyllä sitä mietti, että olisihan se hienoa saada sata täyteen. Vielä kymmenen vuotta sitten en olisi ikinä uskonut tähän. Kun olin itse juniori 90-luvulla, oli parhailla keilaajilla sellaista reilua 20, kuten **Mika Koivuniemellä**. Satanen olisi tuntunut silloin käsittämättömältä, mutta

pallokehitys on mahdollistanut sen, että treboja tulee paljon enemmän kuin aikaisemmin, Jehkinen kertoo.

Ensimmäisen 300 sarjansa Joonas muistaa hyvin. Hän oli nimittäin aikanaan Suomen nuorin 300 sarjan tehnyt pelaaja. Myöhemmin tuon ennätyksen laitto uusiksi **Pyry Puharinen** 12 vuoden, kolmen kuu-

kauden ja 28 päivän ikäisenä. – Olin itse silloin reilu 13-vuotias. Olin silloin tosiaan nuorin 300 tehnyt pelaaja ja muistan, että jännitti ihan pirusti ne viimeiset heitot, Jehkinen nauraa.

Muita mieleen jääneitä 300 sarjoja ovat kaikki sellaiset, joissa panoksena on ollut rahapalkinto sekä Jehkisen mukaan myös Yhdysvalloissa tehty treba.

– Kyllä ne rahapalkinnot tuovat siihen boostia. Esimerkiksi tässä sadannessa Joramark Openissa sai 300 euron ekstrapalkinnon. Paras 300 sarja tuon ensimmäisen jälkeen on parin vuoden takaa Ballmaster Openista, kun siitä trebasta sai kolmen tuhannen euron palkinnon. Siinä oli panosta ja tunnetta mukana, koska se alkaa olla sellainen summa, joka on taloudellisesti merkittävä apu. Siinä onnistuminen oli hienoa ja vieläpä maailman parhaassa keilahallissa parhaan yleisön edessä Talissa. Kyllä mieleen on jäänyt myös Jenkeissä PBA-kiertueella Yhdysvalloissa tehty yksi 300 sarja. Se oli mukava, kun siitä sai itselleen 300-sormuksen, Jehkinen sanoo.

"Vielä kymmenen vuotta sitten en olisi ikinä uskonut tähän."

Hauska erikoisuus on myös se, että Jehkinen keilasi hiljattain hetken aikaa myös kahdella kädellä ja onnistui silloinkin täydellisen sarjan tekemään.

– Minulla on nyt 99 trebaa yhdellä kädellä ja yksi kahdella kädellä. Seuraava haaste voisi olla yrittää kahdella kädellä oikealta puolelta, vasenkätinen keilaaja virnistää. ●

Liigakarsinnasta muodostui trilleri

– ensi kaudella kaksi lahtelaisseuraa miesten liigaradoilla



Bay säilytti liigapaikkansa, Valtti nousee uutena joukkueena.

Valkeakoskella keilattiin huhtikuussa miesten liigakarsinta, joka oli jo lähtöasetelmiltaan mielenkiintoinen. Iso yllätys tällä kaudella oli pelkästään se, että liigasta karsintoihin ajautuivat Lahden Bay ja Turun TPS. Karsintaan osallistui myös kuusi seuraa miesten ykkösestä. Taistelu kahdesta liigapaikasta oli lopulta äärimmäisen tiukka. Lopputuloksena Lahden Bay säilytti paikkansa liigassa oltuaan karsinnan toinen. Ykköseksi kuitenkin keilasi Lahden Valtti, joten miesten SM-liigassa pelaa ensi kaudella kaksi lahtelaisseuraa. Turun TPS:n kohtalona oli putoaminen.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA KUVA: OLLI KIURU

YKSIPÄIVÄINEN LIIGAKARSINTA kokosi Valkeakoskelle yhteen liigan tämän kauden runkosarjan viimeisille sijoille jääneet Lahden Bayn ja Turun TPS:n sekä miesten ykkösen kolmen lohkon kaksi parasta joukkuetta. Kahdeksan joukkueen karsinnassa pelattiin kierros liigan pelitavalla, eli kaikki joukkueet kohtasivat toisensa päivän aikana kertaalleen ja kahdelle parhaalle joukkueelle oli jaossa paikka ensi kaudeksi miesten SM-liigaan.

Liigakarsinnassa pelasivat Lahtelaiset Valtti ja Bay sekä Oulun OPS, Turun TPS, BC Story Vantaalta, Maarianhaminan Komet, BC Islanders Kalajoelta sekä GH Raumalta.

Lahden Valtti pelasi karsinnassa hienon päivän ja voitti seitsemästä ottelustaan kuusi, joten joukkue keräsi myös bonuspisteitä joukkueista eniten. Tuoreen liiganousijan riveissä karsinnoissa keilasivat **Alex Rämä-**

nen, Simon Susiluoto, Jesse Launia, Teemu Asplund, Niko Liukkonen ja Kimmo Lahtinen.

Se, mikä karsinnasta trillerin, oli äärimmäisen tiukka tilanne ennen viimeisiä otteluita. Peräti kuusi joukkuetta oli mukana taistelussa liigapaikoista ennen päätösmatseja.

Liigakarsinnan tulokset:

	JOUKKUE	KAUPUNKI	YHTEENSÄ	BONUS	PUHDAS	O	V	H	KA
1.	Valtti	Lahti	8142	800	7342	7	6	1	1048,86
2.	Bay	Lahti	8080	590	7490	7	4	3	1070
3.	OPS	Oulu	7936	590	7346	7	4	3	1049,43
4.	TPS	Turku	7900	595	7305	7	4	3	1043,57
5.	BC Story	Vantaa	7896	465	7431	7	3	4	1061,57
6.	Komet	Mariehamn	7876	565	7311	7	4	3	1044,43
7.	BC Islanders	Kalajoki	7456	360	7096	7	2	5	1013,71
8.	GH	Rauma	7358	235	7123	7	1	6	1017,57

- Olihan se tiukka tilanne, kun isoilla sarjoilla kuudella joukkueella oli vielä mahdollisuus tarttua liigapaikkaan. Meille tämä nousu on tietysti iso asia, kun olemme jo monta kertaa karsinnoissa olleet ja nyt onnistuimme, sanoo Valtin pelaaja sekä joukkueenjohtaja Teemu Asplund.

Karsinnassa toiseksi sijoittuneen Bayn takana olivat lopullisissa tuloksissa järjestyksessä OPS, TPS, BC Story ja Komet aivan rinta rinnan toisistaan pienillä eroilla.

Trillerimäiseen päivään mahtui yksittäisiä huikeita hetkiä. Bay esimerkiksi keilasi neljännessä ottelussa BC Storya vastaan muhkeat 1200 pistettä, mutta vantaalaiset pääsivät tätäkin tulosta lähelle 1194 pisteellä. Ilman tuota Bayn jättitulosta joukkue ei välttämättä olisi ensi kaudella liigajoukkue.

Ison työn Bayn liigapaikan pitämiseksi teki muun muassa **Jari Ratia**, joka keilasi 7 sarjaan 1662 pistettä ja ansaitsi joukkueelleen päivän aikana myös 60 bonuspistettä. Bayn riveissä pelasivat tänään myös **Henry Laine, Simo Leskinen, Simo Uosukainen, Juhani Tonteri ja Roni Leskinen.**

Valtin joukkueesta Asplund näkee liiganousun tekevän hyvää paikalliselle keilailulle.

- Lahtelaisen keilahalliyrittäjänkin roolissa onhan tämän mielenkiintoinen ja hieno tilanne, kun Lahdessa on nyt kolme liigajoukkuetta: Valtti ja Bay miehissä sekä naisissa Bay. Toivottavasti saamme tämän asian hyvin esille myös paikalliselle medialle, Asplund pohtii.

Valtille on tulossa myös yksi iso vahvistus ensi kaudelle, kun liigamestaruuden Tampereen TTK:n riveissä voittanut Markus Lahti siirtyy Valttiin.

- Hän pelasi meillä farmilla jo parilla kierroksella tällä kaudella ja nyt siirtyy meille kokonaan. Lahjakas ja taitava nuori pelaaja, joka on taas ensi kaudella vuoden vanhempi. ●



Pro-sarjan kärkikolmikko vasemmalta: Nooa Vilokkinen, Roni Leskinen ja Karl Martin Veiderpass.

Roni Leskinen ja Tuukka Haapa-aho

FYR GRANDE FINALEN VOITTAJAT

Finnish Youth Ranking -kiertue huipentui keväällä Grande Finalen muodossa Vantaalla Tixi Bowlingissa. Pro-sarjan voittajaksi nousi lopulta Lahden Bayn Roni Leskinen ennen GB:n Nooa Vilokkista ja kolmanneksi sijoittunutta virolaiskeilaajaa Karl Martin Veiderpassia. Rookie-sarjan voittoon nousi Seinäjoen WRB:n Tuukka Haapa-aho, jolle Grande Finale oli ensimmäinen isompi lopputurnaus. Rookie-sarjan toiseksi nousi Haapa-Ahon seurakaveri Oskari Sällinen ja kolmanneksi Kermo Porovardja.

KUVAT JA TEKSTI: HENRI HAVUSELA

FYR -KIERTUE kokosi yhteen kiertueella kauden aikana onnistuneet nuoret keilaajat. Finnish Youth Rankingia keilattiin tällä kaudella osakilpailuiden osalta ympäri Suomen Talissa, Valkeakoskella, Mikkelissä, Oulussa ja Raisiossa.

Grande Finaleen ylsi osakilpailuiden pisteiden perusteella Pro-sarjassa 20 keilaajaa ja Rookie-sarjassa 12 keilaajaa.

Loppukilpailussa keilattiin molemmissa sarjoissa ensin kuusi sarjaa tulosta ja tämän perusteella kuusi parasta jatkoivat toiseen vaiheeseen Round Robin – peleihin.

Pro-sarjassa kattaus oli Grande Finalessa kova, kun finaaliassa oli mukana iso liuta nuorisomaajoukkueryhmiin kuuluvia ja isoissa kilpailuissa aiemmin menestyneitä keilaajia. Kuuden sarjan avausosion jälkeen kovia niimiä tippui pois, kun muun muassa **Markus**

Lahti, Lenni Juutilainen, Juho Leivo, Mila Nevalainen, Jussi Laine, Emma Palermmaa ja Stella Lökfors jäivät sijoituksissa kuuden parhaan ulkopuolelle.

Kuuden sarjan jälkeen ykkösenä oli GB:n **Nooa Vilokkinen** hienolla tuloksella 1396. Vain 30 pisteen päässä ennen Round Robinia oli Lahden Bayn **Roni Leskinen**, joka lopulta nousi päivän ykköseksi ja kruunattiin Pro-sarjan voittajaksi.

"Täällä näkee paljon hyviä kavereita ja pääsee kilpailemaan yhdessä."

Round Robinissa 19-vuotias Leskinen keilasi viiteen sarjaan 1216 pistettä ja päivän kokonaissaldo oli hänellä 11 sarjaan 2585 puhdasta tulosta 235 pisteen keskiarvolla. Round Robinissa hän voitti kolme otteluaan viidestä. Eroa toiseksi sijoittuneeseen Nooa Vilokkiseen jäi 39 pistettä.

– Tasainen päivä oli itselleni ja voitto tuntuu hyvältä varsinkin, kun Round Robiniin sain nostettua vielä omaa tasoani. Kova kattaus keilaajia oli täällä radoilla ja hyvää päätä vaadittiin tänään, että sai tehtyä isoa tulosta. Tällä kertaa oma pää kesti ja sain tehtyä tarpeeksi isoja sarjoja, Leskinen kertoi päivän kulusta.

Ensi kaudellakin jatkuva FYR-kiertue kerää kiitosta Leskiseltä.

– Tämä kerää nuoret huippukeilaajat ja tulevaisuuden lupaukset yhteen. Täällä on paljon hyviä kavereita, niin pääsee näkemään heitä ja kilpailemaan yhdessä, Leskinen kiittää.

Tuukka Haapa-aholle voitto Rookie-sarjassa

Upeaa oli myös seurata Rookie-sarjan finaalia. Rookie-sarja on pelaajille, joiden Suomen Keilailuliiton alainen valtakunnallinen keskiarvo on alle 175,00. Monelle varmasti Grande Finale oli ensimmäinen isompi loppukilpailu, joka antaa tärkeää kokemusta keilailupolun alkutaipaleella oleville pelaajille.

Rookie-sarjan ykköselle, Seinäjoen WRB:n **Tuukka Haapa-aholle**, loppukilpailu oli nimenomaan ensimmäinen isompi



Rookie-sarjan kärkikolmikko vasemmalta: Oskari Sällinen, Tuukka Haapa-aho ja Kermo Porovardja.

finaali ja hän nappasi heti voiton itselleen. Voittajan oma keskiarvo oli Grande Finalen hetkellä reilu 188 pistettä, mutta kilpailussa hän keilasi 11 sarjaa 205 pisteen keskiarvolla, joten vasta 16-vuotias voittaja ylitti itsensä hienosti isossa kilpailussa.

– Tuntuuhan se hyvältä, ihan mahtavaa. Vähän jopa sanaton olen tällä hetkellä. Heikompiakin sarjoja tänään oli, mutta myös mahtavia onnistumisia ja onnistuin omassa pelissäni tänään hyvin. Kun kyseessä oli vielä ensimmäinen iso finaali, niin kyllä tämä motivoi kehittymään ja ensi kaudella olenkin Pro-sarjassa keilaamassa, Haapa-aho sanoi hymyssä suin.

SKL:n Tulevaisuuden ryhmään kuuluva Haapa-aho voitti kauden aikana Oulun osakilpailun.

– Hyvin on kausi mennyt ja älytön on filis nyt. Ylpeä olen siitä, miten keilasin tänään. Vähän päälle kahdeksan vuotta olen keilannut ja antaa tämä potkua kehittyä lisää ensi kaudella.

Hienosti keilasi myös tänään Rookie-sarjan toiseksi sijoittunut 17-vuotias Oskari Sällinen, joka jäi 69 pisteen päähän Haapa-ahosta. Kolmanneksi sijoittui Kermo Porovardja. ●

Grande Finalen yhteydessä palkittiin myös FYR-kiertueen U13- ja U16-tyttöjen sekä poikien kolme parhaita:

U16 pojat:

1. Nooa Vilokkinen, GB
2. Anton Leppänen, GB
3. Robin Miklas, GB

U16 tytöt:

1. Anni Javanainen, GH
2. Neea Pöllänen, Mainarit
3. Julia Vesänen, GB

U13 pojat:

1. Kert Isakar, GB
2. Eemi Mikkola, AKe
3. Julius Koivunen, Ratavaltiaat

U13 tytöt:

1. Emma Palermaa, GB
2. Lila Ahlfors GB
3. Siiri Loikkanen AKe



Ensi kauden FYR-aikataulut ja paikkakunnat ovat tiedossa.

SKL KIITTÄÄ kaikkia FYR-kiertueen pelaajia kaudesta sekä nuoriso- ja koulutusvaliokuntaa kiertueen suunnittelusta ja toteutuksesta!

Ensi kaudella kiertue jatkuu seuraavalla aikataululla:

Osakilpailu 1	13.–14.9.2024	Tali
Osakilpailu 2	12.–13.10.2024	Valkeakoski
Osakilpailu 3	23.–24.11.2024	Pori
Osakilpailu 4	8.–9.2.2025	Kouvola
Osakilpailu 5	5.–6.4.2025	Seinäjoki
Grande Finale	3.5.2025	Kupittaa



TKK:n mestarijoukkueessa pelasivat kauden aikana Jani Rajakangas, Petri Mannonen, Juha Saarela, Pekka Kiviniemi, Timo Rytkönen, Jukka-Pekka Lahti, Mika Lahti ja Petri Keituri

Tampereen TKK:lle neljäs perättäinen senioreiden Mestaruussarjan voitto

TKK YKKÖNEN MYÖS VETERAANIEN MESTARUUSSARJASSA

TEKSTI: TIINA VILJAKKA JA ARI TIAINEN KUVAT: TIINA VILJAKKA JA ARI TIAINEN



Kuvassa TKK:n veteraanijoukkue: Timo Rytkönen (vas), Petri Keituri, Jukka-Pekka Lahti ja Pekka Kiviniemi. Keiturin tilalla finaaliassa keilasi Kauno Mäkelä.

TKK on tehnyt valtakunnansarjoissa upeaa työtä tällä kaudella ja voittanut lähes kaiken: miehissä liigamestaruuden sekä senioreiden ja veteraanien mestaruussarjat.

SENIOREIDEN MESTARUUSSARJAN finaaliassa Kaupin keilahallissa kohtasivat tänä keväänä Tampereen TKK sekä Helsingin Tornados. Neljättä perättäistä mestaruuttaan jahdannut TKK oli finaalin alussa takamatkalla ja onnistui finaalisarjassa pitämään hyvällä pelillä TKK:n takanaan ja marssi voittoon 843–806.

Sääntöjen mukaan, mikäli mitalisarjan voittaja häviää, pelataan uusi sarja. Näin ollen oli tiedossa toinen peli. Kuten kahtena edellisellä vuotenaakin on ollut. TKK on voittanut kolme edellistä finaalia, neljäskin olisi ehkä ollut tulossa, mutta kaudella 2019–2020 pelit keskeytettiin koronan takia. TKK oli kärjessä tuolloin.

Toisessa finaaliopelissä nähtiin taisteleva TKK. Peli oli alussa tasainen, mutta ruutujen edetessä TKK:n **Petri Mannosen** kaatoputki jatkui ensimmäisestä ruudusta kymppi-ruutuun asti, jossa toisella heitolla jäi kaksi keilaa. Sarjaksi muodostui 288. Tornados ei tähän pystynyt vastaamaan, joten kultamitalit pujotettiin jälleen kerran TKK:n pelaajien kaulaan tuloksella 861–754.

– Oma hiihto nyt riitti, naurahti pelien jälkeen Petri Mannonen.

TKK voitti tällä kaudella lähes kaiken, mitä valtakunnansarjoissa voi voittaa, vain naisten mestaruus puuttui.

– Seuran kannalta aivan käsittämättömän hieno saavutus, olen todella ylpeä kaikista ja siitä työstä mitä seura tekee, kehui Petri.

Finaalin kantavat voimat Mannonen ja **Timo Rytkönen** saivat kehuja tällä kaudella remmiin hypänneeltä **Jani Rajakankaalta**.

– Timo ja Petri pelasivat todella hienosti ja pitivät joukkuetta mukana pelissä. Keli ei ollut kovin helppo, mutta saimme omalla pelillä ratkaistua voiton tänään, kertoi Jani.

TKK:n mestarijoukkueessa tänä viikonloppuna pelasivat Jani Rajakangas, Petri

Mannonen, Timo Rytkönen, **Petri Keituri**, **Mika Lahti** ja **Juha Saarela**.

Tornadoksen hopeajoukkueessa mukana olivat **Olli Hossi**, **Tapani Peltola**, **Jarmo Sini-laakso**, **Peter Strömberg** ja **Marco Karvinen**.

Ysisata pronssille joukkueella **Kari Hurri**, **Jari Hurri**, **Janne Heikkiläinen**, **Risto San-kilampi**, **Petri Riikonen** ja **Aleksi Märkälä**.

TKK mestari myös veteraaneissa

TKK marssi voittoon myös veteraanien Mestaruussarjan finaaliassa Lahden keilahallissa. Finaaliassa TKK:n lisäksi pelasivat kolmesta sarjan lohokosta finaaliin edenneet Varkauden Mainarit ja Jyväskylän JBC, GB Helsinki, RÄMe Lohja ja Tornados Helsinki yksinker-taisen viiden ottelun finaalin.

GB oli lähellä mestaruutta. Se viimeises-sä pelissään voitti Tornadoksen 681–633 ja jäi vain kahdeksan pisteen päähän mestaruus-pokaalista.

TKK:n riveissä pelasivat tällä kaudella Timo Rytkönen, Petri Keituri, Jukka-Pekka Lahti ja Pekka Kiviniemi, Kauno Mäkelä, Esa Siltanen, Jukka Nevalainen ja Vesa Makkonen.

Toiseksi sijoittuneen GB:n riveissä finaaliassa pelasivat Jouko Kuossari, Teemu Raatikainen, Timo Raatikainen ja Timo Suokas.

Finaalien kolmanneksi ylsi Lohjan RÄMe, joka pelaasi finaaleissa kokoonpanolla: Seppo Eskolin, Kalevi Örnberg, Kari Kuparinen ja Risto Havulinna. ●



Neljän mitalin EM-joukkue. Takana vasemmalta Sanna Oksanen, Anni Juntunen, Peppi Konsteri ja Essi Pakarinen. Edessä Eliisa Hiltunen (vas.) ja Jenni Heino.

Naisten tuomisina NELJÄ MITALIA EM-KILPAILUISTA

TEKSTI JA KUVA TIINA VILJAKKA

RANSKAN WITTELSHEIMIIN kokoontui 108 keilaajatarta 22 maasta. Osallistujien ikähaarukka oli laaja, nuorin meillemkin tuttu Finnish Youth Rankingia kiertänyt **Kaisa-Ly Lee** 14 vuotta ja vanhin 68-vuotias Skotlannin **Julia Claxton**. Suomen joukkueessa pelasivat **Sanna Oksanen, Essi Pakarinen, Eliisa Hiltunen, Jenni Heino, Anni Juntunen ja Peppi Konsteri**. Valmentajana toimi **Piritta Kantola**.

– Kisoihin valmistautuminen aloitettiin heti miesten EM-kisojen jälkeen, jotka eivät sujuneet odotusten mukaan. Halli oli sama, aavistimme kisoista tulevan uretaanikeilailua. Naisilla ei ole sellaisia kisoja vielä nähty. Meillähän ei ole joukkuepelejä pelattu uretaaneilla, joten jouduimme rakentamaan alusta luottamusta uretaanipalloilla keilaamiseen, totutella näkemään pallon liikettä ja tekemään muutoksia. Siinä asiassa meidän joukkueemme teki hyvää työtä. Kun kisoissa

näimme uretaanipelin olevan tuloksekkain, trio ja joukkuepelissä pystyimme parantamaan päivä päivältä suorittamista joukkueena. Vaikka koimme tappioita matseissa, koko joukkue saa olla ylpeä kehityksestään ja näistä kisoista tuli mitalisaldoltaan hyvät kisat, Piritta kehui joukkuetta.

Single tuntuu olevan suomalaisille vaikea, harvoin siitä on mitalia otettu. Viimeisin on vuodelta 2001 **Leena Pulliainen** tuomana. Tänä vuonna lähimpänä mitalia oli Peppi >

Konsteri, joka aloitti kilpailut tuloksella 1286 ja oli kahdeksas. Mestaruus meni Ruotsin **Nora Johanssonille**, hopea Saksan **Franziska Czechille** ja pronssi **Eva Krafogelille**.

Parikilpailussa tilanne olikin sitten toinen. Heino ja Hiltunen paukuttivat tulosta 2555 (ka 212,9) ja etenivät pudotuspeleihin. Vastaan asettui valitettavasti kova ennakkosuosikki Ruotsi. Nora Johansson ja **Josefin Hermansson** eivät antaneet mitään mahdollisuuksia vaan löivät tauluun lukemat 533 meidän 384 lukemaa vastaan. Joka tapauksessa mitalitili avattu!

Saksan **Sabrina Laub** ja Czech etenivät finaaliin voittamalla Hollannin **Beaudine Krielen** ja **Denise Blankenzeen** myös reilu lukemin 554–395. Saksalaisten tulos oli uusi Euroopan ennätys. Finaali Ruotsia vastaan olikin yllättäen Saksan näytöstä. Loppulukemat 498 – 427 veivät kultaa Saksaan.

Triossa jännitettiin, saadaanko molemmat kolmikot finaaliin. Kyllä saatiin!

Ensimmäisessä pelissä Saksaa vastaan pelasivat Eliisa, Peppi ja Ani. Saksa oli alussa hieman takaa-ajossa. Sabrina Laubin neljän jono ennen kymppiruutua auttoi heidät liikkeelle. Hänelle jäi 3–10 reikä kymppiruutuun, mutta paikkasi sen ja menivät ohi. Vastavasti Eliisa Hiltuselle jäi kymppiruutuun seiskakeila. Paikkoheitto tipahti juuri ennen keilaa ränniin. Pepin kaadot eivät enää aut-

taneet ja Saksa karkasi voittoon 605 – 590. Pronssimitalit Eliisalle, Pepille ja Anille.

Sanna, Essi ja Jenni voittivat Ruotsin semifinaalissa, ja millä tavalla. Nora Johansson ei saanut kymppiruutuun kaatoa, vaan neloskeila jäi pystyyn. Paikko vaadittiin voittoon. Itse sanoin ääneen, että se oli sitten siinä, ei hän siitä ohi heitä. Vaan ohi humautti. Meni hetki ennen kuin tytöt tajusivat, että voitto tuli kotiin 665–660 ja finaali paikka!

Janin Ribguth, Sabrina Laub ja Franziska Czech olivat tällä kertaa parempia finaalissa tekemällä sarjat 221, 226 ja 258. Kunniakkaasti Suomen trio taisteli voitosta, mutta keilat eivät nyt kaatuneet meidän joukkueellamme niin kuin olisi haluttu. Jenni teki 200, Essi 257 ja Sanna ankkurina 226. Molemmilla joukkueilla oli pelissä yksi reikä ja yksi tyhjä. Lopputulos 683 – 705 kuljetti trion hopeamitaleille.

– Oli tiukka matsi, se olisi voinut päättyä miten vaan. Harmittaa tietysti, ei lähdetty hopeaa hakemaan. Semifinaalin voiton jälkeen olisi ollut hieno voittoa kultaa. Eiköhän se mitali muutaman päivän päästä tunnu paremmalta, Sanna kuvaili tunnelmia.

Joukkuepeliin lähdettiin kokoonpanolla Pakarinen, Heino, Juntunen, Oksanen ja Konsteri. Ensimmäisen päivän jälkeen he olivat hienosti toisena. Seuraavana päivänä tehtiin vaihto, Jennin tilalle vaihdettiin

Eliisa. Joukkue onnistui vielä paremmin nostaan itsensä kärkipaikalle ja varmisti samalla joukkueelle mitalin.

Semifinaalissa vastaan asettui jo monta mitalia ahminut Saksa. Tällä kertaa heistä ei ollut suurempaa vastusta, voitto tuli kotiin 1064–909. Finaalissa kohdattiin tietysti Ruotsi, joka voitti omassa semifinaalissaan Englannin 1097–1003.

Finaaliin lähdettiin voittamaan. Ruotsi jäi lähtötelineisiin, heidän loppukiriä osattiin

"Harmittaa tietysti, ei lähdetty hopeaa hakemaan."

kyllä odottaa. Parhaimmillaan Suomen johto oli 60 pistettä sarjan puolivälissä. Ero mureni pala palalta, kunnes viimeisessä ruudussa he menivät kaatojonojen ansiosta ohi. Sanna teki ysiruudun kaadon päälle loput, pienen pieni mahdollisuus vielä oli olemassa. Peppi ei onnistunut tekemään kaatoa vaan paikon. Nora Johansson ei toista kertaa tehnyt virhettä vaan muurasi lopun umpeen. Niin Ruotsi marssi voittoon 1056–1032.



Eliisa Hiltunen ja Jenni Heino avasivat Suomen mitalitilin paripronssilla. Kuvassa myös valmentaja Piritta Kantola.

– Meillä oli vain yksi tavoite tänään, se oli voitto. Sitä ei tullut, joten on todella pettynyt olo, kuvaili koko joukkueen puolesta tunnelmaa Eliisa.

Joukkue ei antautunut ilman taistelua.

– Katkerimmaksi tämän tappion tekee se, että pelasimme tänään erittäin hyvän joukkuepäivän. Onnistuimme tekemään useammin oikeita ratkaisuja. Pelaajilta oli todella upeaa keilailua. Tänään oli kaikki sauma voittaa mestaruus, harmittaa ettei siinä onnistuttu. Pelin edetessä rata muuttui koko ajan, lopussa emme saaneet tehtyä tarvittavia muutoksia, kaikemme kyllä yritimme. Tällä kertaa Ruotsi pelasi lopun paremmin, totesi Piritta.

All Eventsin mitalit jaettiin samalle kolmikolle kuin singlessä, mestaruus Ruotsin Nora Johanssonille, hopea Saksan Franziska Czechille ja pronssia Eva Krafoigelille. Noran tulos 5596 (ka 233,2) oli uusi kisaennätys.

Jäljellä oli vielä Mastersin finaali. Ensimmäisessä vaiheessa mukana olivat Essi, Eliisa ja Sanna. Heistä vain Essi voitti pelinsä ja jatkoi toiseen osioon. Eliisa ja Sanna sijoittuivat sijoille 17.–24.

Toisessa vaiheessa mukaan astelivat Ani ja edellisissä EM-kilpailuissa All events mestaruuden voittanut Peppi.

Peppi ei tällä kertaa onnistunut, Ruotsin Hanna Engberg voitti suoraan 2–0. Ani voitti ensimmäisen sarjan Saksan Janin Ribguthia vastaan. Ensimmäisellä kierroksella Eliisan tiputtanut saksalainen voitti kaksi seuraavaa sarjaa ja meni jatkoon voitoin 1–2.

Pakarista vastaan asettui Nora Johansson, joka oli voittanut tähän mennessä mitalin jokaisesta osiosta. Ensimmäisen voitti Johansson, toisen Pakarinen. Kolmannessa pelissä Pakarinen taisteli mutta Johansson vei voiton.

Kaikki kolme suomalaista jäivät sijoille 9.–16.

Kilpailujen kuningatar oli 21-vuotias Ruotsin Nora Johansson, joka nappasi mitalin jokaisesta osiosta. Henkilökohtaiset mestaruudet menivät kaikki hänelle: single, All events ja Masters. Lisäksi parikilpailusta tuli hopeaa Josefin Hermanssonin kanssa, triosta pronssia ja kruunuksi joukkuekulta. Kuulemme varmaan tästä nuoresta kaksikäteisestä keilaaajasta vielä lisää, nämä olivat vasta hänen ensimmäiset aikuisten kilpailut.

Suomen mitalitili oli kaiken kaikkiaan neljä mitalia: paripronssi, triosta hopeaa ja pronssia sekä joukkuehopea. Suomi ei Euroopan liiton sivuilla näkyvien mitalitilastojen mukaan ole koskaan saanut kahta trioita mitaleille samassa kilpailussa. Ranskan kisat jäävät siltä osin historiaan. ●



Suomen molemmat triot ylsivät mitaleille. Hienosti hopealle ylsivät Jenni Heino, Essi Pakarinen ja Sanna Oksanen.



SUOMEN KEILAILULIITTO

85 €

Hinta sis. rahaharjoittelun, luennot sekä kaikki materiaalit jälkikäteen. Ruokailu erikseen.

Tule kehittämään keilailutaitojasi!

KEHITY KEILAAJANA

BOWL BOOST

KEHITY OHJAAJANA

KEILAILUOSAAMISEN KURSSI

SYKSYN 2024 KURSSIT OVAT TÄÄLLÄ!

Kiinnostaisiko käynnistää keilakausi oikealla tiedolla?

Uuden Bowl Boost - Keilailuosaamisen kurssin ensimmäiset paikkakunnat on julkaistu! Kurssilla pureudutaan keilailun perustekniikkaan sekä pelitaitoihin luento- ja rataosuuksien avulla ja löydetään sopivia harjoitteita oman suorituksen kehittämiseen. Yksipäiväisen kurssin kesto on 6,5 h. Jokaisella kerralla kouluttamassa on SKL:n kilpavalmentajia. Kurssi toimii myös pohjajavaatimuksena perusvalmentajakurssille.

Loviisa 1.9. klo 11–17.30, Tampere 14.9. klo 10–16.30, Mikkeli 28.9. klo 12–18.30, Salo 6.10. klo 10–16.30, Oulu, Jyväskylä ja Kokkola (kaksikielinen) 6.10. klo 11–17.30

ILMOITTAUDU: WWW.LYYTI.IN/BOOST24



Elämänmittainen kumppani kotonasi.

finsoffat.fi



Meiltä saat sohvia, sänkyjä ja parasta palvelua. Valmistamme kaikki sohvamme käsityönä Keravan sohvatehtaalla ja myönnämme niille korkean laadun takeeksi 20 vuoden runko- ja joustintakuun. Olemme suunnitelleet, valmistaneet ja myyneet huonekaluja suomalaisten tarpeiden ja trendien mukaan jo yli viiden vuosikymmenen ajan. Meillä kumppanuus ei lopu siihen hetkeen, kun sohva on toimitettu, vaan olemme apuna sohvan hoitoon tai uudistamiseen liittyen. Tunnumme suomalaisen kodin ja sen elämän, työskentelemme lähellä asiakkaitamme ja teemme joka päivä töitä sen eteen, että pystymme tarjoamaan parhaan vaihtoehdon kaikkiin elämänvaiheisiin.

Nyt myös
Helsingin
keskustassa!

FiNSOFFAT

FINSOFFAT HELSINKI
Kalevankatu 13, Helsinki

VANTAAN TEHTAANMYYMÄLÄ
Porttisuontie 4, Vantaa

KERAVAN TEHDAS JA TEHTAANMYYMÄLÄ
Huhtimontie 4, Kerava

Jo noin 60 keilahallia käyttää www.varaavuoro.com ajanvarauskalenteria!

Maaliskuussa 2024 asiakkaat tekivät Varaavuoron kautta verkossa noin 30.000 varausta keilahalleihin!

Asiakkaan keskiostoksen ollessa 35,00€* (keilarata+kahvion tuotteet), saadaan maaliskuun yhteismyynniksi Varaavuoron kautta yli miljoona euroa.

Tämä tekee jokaista Varaavuoron kautta varattavissa olevaa rataa kohti keskimäärin lähes 2.000€ kuussa. Esim. kahdeksan rataiselle hallille tämä tekisi noin 16.000€/kk.

*Asiakkaan keskiostoksen arvo perustuu Joensuun Cosmicin todellisiin myyntilukuihin. Keskiostosten ja nettovarausten määrä vaihtelee halleittain.

Varaavuoron kalenteri keilahalleille:

- Kustantaa vain 17,90€/rata/kk+alv
- Ilmainen käyttötuki
- Ei muita kuluja



Tilaa nyt 2 kk ilmainen testijakso!

Suomen Varaavuoro Oy, Torikatu 31, 80100 Joensuu
Yhteyshenkilö: Tomi Väänänen, Puh. 050 558 8510
Sähköposti: tomi.vaananen@varaavuoro.fi
Tutustu osoitteessa: www.varaavuoro.com



Laajempi kalenteri
kotisivullamme
www.keilailu.fi/

Kilpailukalenteri

- Näin pelataan loppuvuosi 2024

KAUSI	TAPAHTUMAN NIMI	ALKAMIS- PÄIVÄ	LOPPUMIS- PÄIVÄ	FINAALI- PÄIVÄ	PAIKKA	LUOKKA	TILANNE
2024-2025	EBT07 - X Brunswick Madrid Challenge	29.6.2024	7.7.2024	7.7.2024	Madrid, Espanja	EBT Bronze	Vahvistettu
2024-2025	EBT08 - 18th San Marino Open	6.7.2024	14.7.2024	14.7.2024	Serravalle, San Marino	EBT Gold	Vahvistettu
2024-2025	Nuorten MM-kilpailut 2024	7.7.2024	18.7.2024	18.7.2024	Incheon, Korea	IBF	Vahvistettu
2024-2025	EBT09 - Brunswick Euro Challenge 2024	13.7.2024	21.7.2024	21.7.2024	München, Saksa	EBT Platinum	Vahvistettu
2024-2025	ESBC Seniorien EM 2024	13.7.2024	21.7.2024	21.7.2024	Hampuri, Saksa	ESBC	Vahvistettu
2024-2025	Finnish Masters lopputurnaus 2024	17.8.2024	17.8.2024	17.8.2024	Talin keilahalli	SKL	Vahvistettu
2024-2025	EBT11 - Odense International 2024	17.8.2024	25.8.2024	25.8.2024	Odense, Tanska	EBT Satellite	Vahvistettu
2024-2025	PBA - Storm Lucky Larsen Masters	23.8.2024	1.9.2024	1.9.2024	Ruotsi	WBT	Vahvistettu
2024-2025	EBT10 - International Hammer Challenge	30.8.2024	8.9.2024	8.9.2024	Talin keilahalli, Helsinki	EBT Silver	Vahvistettu
2024-2025	EBT12 - Norwegian Open 2024 by Storm	7.9.2024	15.9.2024	15.9.2024	Norja	EBT Bronze	Vahvistettu
2024-2025	Seniorien valtakunnansarja 1	14.9.2024	15.9.2024			SVS	Vahvistettu
2024-2025	Finnish Youth Ranking 1	14.9.2024	15.9.2024	15.9.2024		FYR	Vahvistettu
2024-2025	EBT13 - Dimitris Karetzos Tournament	13.9.2024	22.9.2024	22.9.2024	Kreikka	EBT Satellite	Alustava
2024-2025	Valtakunnansarja 1 + liigat	21.9.2024	22.9.2024			VS	Vahvistettu
2024-2025	EBT14 - Brunswick Open	24.9.2024	29.9.2024	29.9.2024	Wittelsheim Ranska	EBT Gold	Alustava
2024-2025	Veteraanien liittomylyt 2024	3.10.2024	4.10.2024	4.10.2024		SKL	Vahvistettu
2024-2025	Seniorien valtakunnansarja 2	5.10.2024	6.10.2024			SVS	Vahvistettu
2024-2025	EBT15 - Mega-Xtreme Sofia Open 2024	28.9.2024	6.10.2024	6.10.2024	Sofia, Bulgaria	EBT Satellite	Vahvistettu
2024-2025	Veteraanien valtakunnansarja 1	10.10.2024	10.10.2024			VVS	Vahvistettu
2024-2025	Finnish Youth Ranking 2	12.10.2024	13.10.2024	13.10.2024		FYR	Vahvistettu
2024-2025	Valtakunnansarja 2	26.10.2024	27.10.2024			VS	Vahvistettu
2024-2025	Euroopan mestarien Cup 2024	21.10.2024	28.10.2024	28.10.2024	Bratislava, Slovakia	EBF	Vahvistettu
2024-2025	Liittomylyt	2.11.2024	2.11.2024	2.11.2024		SKL	Vahvistettu
2024-2025	Pori Open	23.9.2024	2.11.2024	3.11.2024	Bowling4You, Pori		Vahvistettu
2024-2025	Veteraanien valtakunnansarja 2	7.11.2024	7.11.2024			VVS	Vahvistettu
2024-2025	Valtakunnansarja 3 + liigat	16.11.2024	17.11.2024			VS	Vahvistettu
2024-2025	Turku Senior Open 2024	16.11.2024	23.11.2024	24.11.2024	Kupittaa keilahalli		Vahvistettu
2024-2025	Finnish Youth Ranking 3	23.11.2024	24.11.2024	24.11.2024		FYR	Vahvistettu
2024-2025	Seniorien valtakunnansarja 3	30.11.2024	1.12.2024			SVS	Vahvistettu
2024-2025	Veteraanien valtakunnansarja 3	12.12.2024	12.12.2024			VVS	Vahvistettu
2024-2025	EBT16 - FM Mattson Christmas Tournament	14.12.2024	22.12.2024	22.12.2024	Mora Parken Bowling, Ruotsi	EBT Satellite	Vahvistettu
2024-2025	EBT - AIK International Tournament 2025	26.11.2024	5.1.2025	5.1.2025	Tukholma	EBT Bronze	Alustava
2024-2025	EBT - Brunswick Ballmaster Open 2025	3.1.2025	12.1.2025	12.1.2025	Talin keilahalli, Helsinki	EBT Gold	Vahvistettu
2024-2025	2025 IBF World Cup	5.1.2025	14.1.2025	14.1.2025	Hong Kong	IBF	Alustava
2024-2025	Veteraanien valtakunnallinen joukkueturnaus	23.1.2025	24.1.2025	24.1.2025	Kaupin keilahalli, Tampere		Vahvistettu